

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

P9_TA(2022)0044

Eiropas pārrobežu asociāciju un bezpeļņas organizāciju statūti**Eiropas Parlamenta 2022. gada 17. februāra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas pārrobežu asociāciju un bezpeļņas organizāciju statūtiem (2020/2026(INL))**

(2022/C 342/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 225. pantu,
 - ņemot vērā LESD 114. un 352. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 11. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 11. pantu,
 - ņemot vērā atzinumu ⁽¹⁾ par Komisijas priekšlikumu regulai par Eiropas asociāciju statūtiem ⁽²⁾,
 - ņemot vērā savu 1987. gada 13. marta rezolūciju par bezpeļņas asociācijām Eiropas Kopienās ⁽³⁾,
 - ņemot vērā savu 2020. gada 7. oktobra rezolūciju par ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisma izveidi ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā savu 2011. gada 10. marta deklarāciju par Eiropas statūtu izveidi savstarpējām sabiedrībām, asociācijām un fondiem ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā EESK atzinumu “Eiropas filantropija: neizmantots potenciāls” (izpētes atzinums, sagatavots pēc prezidentvalsts Rumānijas pieprasījuma),
 - ņemot vērā kopīgās pamatnostādnes par biedrošanās brīvību (CDL-AD(2014)046), ko ir pieņēmusi Eiropas Padomes komisija “Demokrācija caur tiesībām” (Venēcijas komisija) un EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību birojs (ODIHR),
 - ņemot vērā Reglamenta 47. un 54. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0007/2022),
- A. tā kā LESD 63. pants kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 7., 8. un 12. pantu iedibina biedrošanās brīvību visos līmeņos un aizsargā bezpeļņas organizācijas pret diskriminējošiem, nevajadzīgiem un nepamatotiem to darbības finansēšanas ierobežojumiem;

⁽¹⁾ Normatīvā rezolūcija, kurā ietverts Eiropas Parlamenta atzinums par Komisijas priekšlikumu Padomes Regulai (EEK) par Eiropas asociāciju statūtiem (OV C 42, 15.2.1993., 89. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas priekšlikums Padomes Regulai (EEK) par Eiropas asociāciju statūtiem (COM(1991)0273 – SYN 386).

⁽³⁾ OV C 99, 13.4.1987., 205. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 395, 29.9.2021., 2. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 187. lpp.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- B. tā kā termins “bepeļņas organizācija” šajā rezolūcijā būtu jāsaprot kā tāds, kas atspoguļo dažnedažādus Savienībā gan uz biedru līdzdalības, gan citāda pamata pastāvošu bepeļņas organizāciju veidus, piemēram, asociācijas, filantropiskas organizācijas un organizācijas, kuru aktīvi tiek novirzīti konkrēta mērķa sasniegšanai (piemēram, fondi un citas līdzīgas organizācijas);
- C. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi, ka valstij nenoliedzami ir pienākums garantēt iespēju īstenot tiesības uz biedrošanās brīvību, un savā 2005. gada 21. oktobra spriedumā lietā *Ouranio Toxo* un citi pret Grieķiju ⁽⁶⁾ ir konstatējusi, ka biedrošanās brīvības reālu un efektīvu ievērošanu nevar reducēt tikai uz valsts pienākumu neiejaukties; tā kā Eiropas Savienība Tiesa (EST) savā spriedumā lietā C-78/18 ⁽⁷⁾ nolēma, ka tiesības uz biedrošanās brīvību ietver ne vien iespēju dibināt vai likvidēt biedrību, bet arī iespēju biedrībai darboties laika posmā no dibināšanas līdz likvidācijai;
- D. tā kā bepeļņas organizācijas ir būtiskas, lai pārstāvētu pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības intereses, tostarp sniedzot pakalpojumus bieži vien nerentablās sociālā sektora jomās, veicinot līdzdalību sociālajā dzīvē un aizstāvot minoritāšu tiesības; tā kā tām ir arī būtiska nozīme sociālekonomisko problēmu prognozēšanā un risināšanā, kā arī trūkstošo pakalpojumu un saimnieciskās darbības veidu nodrošināšanā līdztekus valstu, reģionālajām un vietējām pārvaldes struktūrām;
- E. tā kā bepeļņas organizācijas bieži izmanto un veicina vārda brīvību, jo īpaši saistībā ar sabiedrības interešu veicināšanu, atbalsta aktīvu līdzdalību demokrātiskajā dzīvē un darbojas kā demokrātijas skolas;
- F. tā kā Covid-19 krīze ir izgaismojusi bepeļņas organizāciju būtisko nozīmi, palīdzot cilvēkiem pārvarēt daudzās grūtības un tādējādi garantējot sociālo kohēziju; tā kā tomēr Covid-19 krīze ir satricinājusi šādu organizāciju stāvokli, jo īpaši tāpēc, ka ir pārtraukusi to darbību, kā arī ir noteikusi jaunas vajadzības un uzdevumus;
- G. tā kā Eiropas demokrātija ir atkarīga no tā, vai pilsoniskā sabiedrība un pārstāvības organizācijas spēj darboties brīvi un pāri robežām; tā kā pilsoniskās sabiedrības un pārstāvības organizāciju būtiskā loma demokrātijas veicināšanā tiek uzskatīta par Savienības pamatvērtību, un tas jo īpaši atzīts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 11. pantā, un tādēļ ir vajadzīgs atklāts, pārredzams un strukturēts dialogs;
- H. tā kā bepeļņas organizācijas ir ES pilsoniskās sabiedrības neatņemama daļa un ietver filantropiskas organizācijas, piemēram, fondus, kas veicina un atvieglo fizisko personu un bepeļņas organizāciju darbu sabiedrības interesēs;
- I. tā kā ticamas statistikas informācijas apjoms par bepeļņas organizācijām ir niecīgs vai arī šāda informācija nav viegli pieejama;
- J. tā kā Eiropas uzņēmumu, Eiropas kooperatīvo sabiedrību vai Eiropas partiju statūti nav piemēroti, lai bepeļņas organizācijas varētu īstenot pārrobežu sadarbību;
- K. tā kā individuāliem uzņēmumiem, komercuzņēmumiem un ekonomisko interešu grupām ir iespēja dibināt Eiropas ekonomisko interešu grupu;
- L. tā kā publiskās struktūras var veidot Eiropas teritoriālās sadarbības grupas;
- M. tā kā Eiropas asociāciju statūtiem vajadzētu būt pieejamiem organizācijām un personām, kas vēlas iesaistīties apmaiņā un savstarpējas mācīšanās pasākumos pāri robežām;

⁽⁶⁾ Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2005. gada 21. oktobra spriedums lietā *Ouranio Toxo un citi pret Grieķiju*, prasības pieteikums Nr. 74989/01, ECLI:CE:ECHR:2005:1020JUD007498901.

⁽⁷⁾ Tiesas 2020. gada 18. jūnija spriedums lietā C-78/18 *Komisija pret Ungāriju*, ECLI:EU:C:2020:476, 113. punkts.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- N. tā kā Parlamenta aicinājums izveidot sociālās ekonomikas dalībnieku valstu statistikas reģistrus uz organizācijām ārpus sociālās ekonomikas neattiecas;
- O. tā kā daudzas bezpeļņas organizācijas ekonomikā un iekšējā tirgus attīstībā piedalās pilnvērtīgi, regulāri iesaistoties konkrētās saimnieciskās darbībās; tā kā pēdējā desmitgadē ir ievērojami palielinājies pārrobežu finanšu plūsmu apjoms starp asociācijām vai bezpeļņas organizācijām;
- P. tā kā mūsdienās ir uzlabojusies politikas veidotāju un pilsoniskās sabiedrības informētība par bezpeļņas organizāciju potenciālu pakalpojumu sniegšanas, iedzīvotāju iesaistes un sociālās inovācijas ziņā; tā kā to potenciāls daudzās jomās, iespējams, netiek izmantots, piemēram, izglītībā, kultūrā, veselības aprūpē, sociālo pakalpojumu jomā, pētniecībā, attīstības palīdzības jomā, kā arī humānās palīdzības un sagatavotības katastrofām jomā;
- Q. tā kā bezpeļņas organizāciju sociālekonomiskais potenciāls Eiropas Savienībā pastāvīgi palielinās, radot nodarbinātības iespējas visdažādākajās nozarēs;
- R. tā kā bezpeļņas organizācijām ir būtiska nozīme to personu atbalstīšanā, kas aktīvi piedalās demokrātiskajā dzīvē;
- S. tā kā lielākā daļa bezpeļņas organizāciju darbību tiek veikta valsts līmenī, lai gan arvien vairāk bezpeļņas organizāciju darbojas pāri robežām, tādējādi stiprinot sociālo kohēziju starp dalībvalstīm sabiedrības līmenī, jo īpaši pierobežas reģionos, kas ir gandrīz 40 % Savienības teritorijas;
- T. tā kā jo īpaši pārrobežu bezpeļņas organizācijas sniedz lielu ieguldījumu Savienības mērķu sasniegšanā un attīsta daudzas un dažādas vispārējas nozīmes darbības, kurām ir transnacionāla nozīme un kuras dažādās jomās kalpo vispārējām interesēm; tā kā tas ietver, bet ne tikai, pamattiesību un vērtību aizsardzību un veicināšanu, vides aizsardzību, izglītību, kultūru, sociālo darbu un attīstības palīdzību;
- U. tā kā, neraugoties uz pārrobežu bezpeļņas organizāciju milzīgo skaitu Eiropas Savienībā, nav saskaņota Eiropas tiesiskā regulējuma, kas ļautu tām pienācīgi darboties un organizēties pārrobežu līmenī;
- V. tā kā nav Savienības regulējuma par bezpeļņas organizācijām, patlaban to pārrobežu darbību ietekmē kultūras, tiesu un politiskās atšķirības, kas izriet no valstu tiesību aktiem;
- W. tā kā Eiropas Parlaments jau 1987. gada 13. marta rezolūcijā par bezpeļņas asociācijām Eiropas Kopienās uzsvēra nepieciešamību ieviest attiecīgu Eiropas regulējumu Eiropas bezpeļņas organizācijām;
- X. tā kā visām organizācijām, kuras izmanto Eiropas statūtus vai Eiropas kopīgos minimālos standartus, būtu jārikojas tā, lai veicinātu un īstenotu Savienības kopējās vērtības un mērķus, kas paredzēti Līgumos un Hartā,

Pašreizējā situācija

1. norāda, ka bezpeļņas organizācijām nav Savienības līmeņa tiesiskās formas, lai pilsoniskās sabiedrības interešu pārstāvība būtu līdzvērtīga tādu komercuzņēmumu un ekonomisko interešu grupu pārstāvībai, kuru tiesiskā forma Savienības līmenī jau sen ir noteikta;
2. novēro, ka juridiskās, kultūras, politiskās un ekonomiskās atšķirības starp dalībvalstīm joprojām ļoti sarežģī bezpeļņas organizāciju pārrobežu darbības un ka pašreizējais administratīvais un fiskālais režīms, ko piemēro šādu organizāciju pārrobežu darbībām, rada augstākas darījumu izmaksas nekā valsts līmenī;
3. uzsver, ka ar spēkā esošo tiesisko regulējumu Savienības un valstu līmenī nepietiek, lai veidotu un atbalstītu spēcīgu Eiropas mēroga pilsonisko sabiedrību, kuras pastāvēšana ir nepieciešama demokrātijas īstenošanai; tādējādi norāda uz nepieciešamību ieviest jaunu tiesisko formu, proti, Eiropas asociāciju, tostarp pieņemot tās iedibināšanas, pārredzamības, pārskatatbildības un pārvaldības noteikumus;

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

4. uzsver, ka ir svarīgi ar Eiropas asociāciju padomes palīdzību nodrošināt koordināciju Savienības līmenī, novērst sadrumstalotību un atbalstīt saskaņotu pieeju visā Savienībā attiecībā uz Eiropas asociāciju; šajā nolūkā aicina Komisiju izskatīt dažādās iespējas un iesniegt priekšlikumu par šādas Eiropas asociāciju padomes piemērotāko formu un statusu, kurā būtu pārstāvētas visas dalībvalstis un kurai būtu skaidri noteiktas lēmumu pieņemšanas pilnvaras;
5. uzskata, ka Savienības tiesību akti, ar kuriem atbalsta bezpeļņas organizācijas, ir vajadzīgi arī tāpēc, lai pabeigtu iekšējā tirgus izveidi;
6. uzsver — lai gan pārvietošanās brīvība un tiesības veikt uzņēmējdarbību ir iedibinātas Līgumos, dažādās dalībvalstu jurisdikcijās joprojām netiek pilnībā atbalstītas un veicinātas biedrošanās pamattiesības, jo trūkst piemērotu organizatorisko formu un nav vienlīdzīgas attieksmes pret pašreizējām formām visā Savienībā, kas, no vienas puses, kavē transnacionālas darbības un projektus, pārrobežu misijas un pilsoniskās sabiedrības mobilitāti un, no otras puses, rada juridisko nenoteiktību;
7. pauž nožēlu par to, ka trūkst instrumenta, kas vēl vairāk atvieglotu pārvietošanās brīvību bezpeļņas organizācijām neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tās ir reģistrētas vai kur dzīvo to dalībnieki, un kas jo īpaši novērstu juridiskos un administratīvos šķēršļus;
8. uzsver — tā iemesla dēļ, ka netiek tuvināta prakse, bezpeļņas organizācijas, kuras darbojas visā Savienībā, bieži saskaras ar nepamatotiem ierobežojumiem, piemēram, maksām, formalitātēm un administratīviem un citiem šķēršļiem, kas apdraud to ikdienas darbības un attur šādas organizācijas no uzdevumu paplašināšanas pāri robežām; uzsver, ka šādi šķēršļi ievērojami palielina arī darba slodzi, jo vairāk nekā vienā dalībvalstī ir jāievēro dažādas administratīvās procedūras;
9. pauž nožēlu par to, ka vairākās dalībvalstīs bezpeļņas organizācijas netika iekļautas atbalsta shēmās, reaģējot uz pandēmiju;
10. uzsver, ka prakses tuvināšanas trūkums rada arī nevienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādu tirgus apstākļu un citu šķēršļu dēļ, ar kuriem saskaras bezpeļņas organizācijas dažādās dalībvalstīs, piemēram, atverot banku kontus, piesaistot un uzskaitot ārvalstu finansējumu, piekļūstot sabiedriskā labuma pasākumiem un shēmām, gūstot labumu no konkrēta veida finanšu vai nodokļu režīma vai pieņemot darbā personālu, jo īpaši pieņemot darbā pārrobežu darbiniekus, kas būtu jāveicina saskaņā ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību;
11. aicina Komisiju izskatīt dažādas formas, kādās dalībvalstīs darbojas bezpeļņas organizācijas, un veikt salīdzinošu analīzi;
12. norāda, ka bezpeļņas organizācijas sniedz ieguldījumu inovācijā, pētniecībā, ekonomikas attīstībā un darbvietu radīšanā, jo īpaši sociālajā, uzņēmējdarbības, tehnoloģiju un kultūras nozarē;
13. atzīst bezpeļņas organizāciju devumu konkrētu Savienības stratēģisko mērķu sasniegšanā, piemēram, cīņā pret klimata krīzi, digitālās pārveides ietekmes mazināšanā un atgūšanās procesā no Covid-19 pandēmijas; uzsver, ka minētos mērķus nevarēs sasniegt bez pilsoniskās sabiedrības devuma, kas veicina minēto jautājumu risināšanu visā Eiropā, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamo rīcībpolitiku īstenošanu vietējā, reģionālā, valsts un Savienības līmenī, vienlaikus ievērojot skarto personu intereses un tiesības;
14. pauž nožēlu par to, ka dati ir nepietiekami vai novecojuši; prasa dalībvalstīm regulāri sniegt sadalītus datus un prasa Komisijai izveidot ticamus un bieži atjauninātus statistikas resursus, pamatojoties uz izstrādātu metodiku, kas nodrošina pārredzamību un salīdzināmību, un nodrošināt iespēju šādus datus iekļaut *Eurostat* datos par pārrobežu darbībām un ieguldījumu; norāda, ka saskaņā ar EESK pasūtītā 2017. gada pētījuma "*Recent evolutions of the social economy in the European Union*" [par jaunākajām sociālās ekonomikas norisēm Eiropas Savienībā] rezultātiem no pavisam 13,6 miljoniem apmaksātu darbvietu kooperatīvos, savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībās, asociācijās, fondos un līdzīgās struktūrās Eiropas Savienībā 9 miljoni darbvietu bija saistīti ar nodarbinātību asociācijās un fondos, un tas nozīmē, ka tas ir galvenais nodarbinātības avots šajā nozarē; uzsver — tas liecina arī par to, cik svarīgi ir nodrošināt lielāka datu apjoma pieejamību par jomām, kas saistītas ne tikai ar sociālo ekonomiku;

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

15. pauž nožēlu, ka Komisija un dalībvalstis nav piedāvājušas tiesību aktus, kas nodrošinātu labvēlīgu vidi, kurā bezpeļņas organizācijas varētu dot ieguldījumu iekšējā tirgus darbībā, un kas nodrošinātu kapitāla brīvu apriti pāri robežām, un ka, neraugoties uz vairākiem mēģinājumiem un daudziem pilsoniskās sabiedrības un Parlamenta aicinājumiem, Eiropas asociācijas statūti nav izstrādāti;

16. atzinīgi vērtē gaidāmo sociālās ekonomikas rīcības plānu un uzskata — tā kā sociālās ekonomikas jomā darbojas tikai dažas bezpeļņas organizācijas, rīcības plānā ir jāiekļauj ieteikumi par to, kā pārvarēt pārrobežu šķēršļus, un tas jāpapildina ar atsevišķām likumdošanas iniciatīvām ar mērķi atbalstīt bezpeļņas organizācijas;

17. uzskata, ka ierosinātie juridiskie instrumenti to īpašā rakstura dēļ nedrīkst ietekmēt politisko partiju regulējumu; turklāt atgādina, ka Savienība ievēro statusu, kas valsts tiesību aktos noteikts baznīcām, reliģiskām organizācijām vai kopienām, kā arī filozofiskām vai nekonfesionālām organizācijām; uzsver, ka šis apstāklis neliedz organizācijām, kuru izveides pamatā ir tikai reliģiskas, filozofiskas vai nekonfesionālas vērtības un mērķi, piemēram, ticībā balstītām labdarības bezpeļņas organizācijām, arī baudīt priekšrocības, kuras sniedz iekļaušana minēto instrumentu tvērumā; norāda, ka arodbiedrībām vairākās dalībvalstīs ir piešķirts īpaši labvēlīgs statuss un ka tāpēc ierosinātie instrumenti uz arodbiedrībām nebūtu jāattiecina; norāda, ka personas, kuras vēlas izveidot asociāciju, var brīvi izmantot ierosinātās regulas noteikumus un kļūt par Eiropas asociāciju; norāda, ka ierosinātā direktīva par obligātajiem standartiem attieksies uz visām bezpeļņas organizācijām Savienībā;

Pilsoniskās sabiedrības un biedrošanās brīvības aizsardzība

18. pauž bažas par šķēršļiem, ar kuriem saskaras bezpeļņas organizācijas visā Savienībā, un par atšķirībām, ko rada valstu tiesību akti, noteikumi, administratīvā prakse vai politika; norāda, ka tas var negatīvi ietekmēt pilsonisko sabiedrību, nepamatoti ierobežot pamattiesības, jo īpaši biedrošanās brīvību, vārda brīvību un informācijas brīvību, un atturēt bezpeļņas organizācijas no darbības paplašināšanas pāri robežām;

19. pienācīgi ņem vērā iespējas, ko sniedz digitalizācija un internets, lai atvieglotu tiesību uz biedrošanās brīvību īstenošanu, piemēram, atvieglot bezpeļņas organizāciju reģistrāciju un dibināšanu un padarot tās viegli pieejamas tiešsaistē;

20. uzsver, ka bezpeļņas organizācijām ir būtiska nozīme demokrātijas un politikas veidošanā visos līmeņos; tās veicina sabiedrisko labumu un darbojas sabiedrības labā, veic pārbaudes un līdzsvarošanas pasākumus, kas nepieciešami tiesiskuma nodrošināšanai, un veicina pilsoņu iesaisti; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības iesaisti sabiedrības interešu aizstāvībā, sabiedrības aktivitāti un aktīvu sociālo dzīvi;

21. atkārtoti uzsver, ka bezpeļņas organizācijām to mērķu vai darbību dēļ ir tiesības piedalīties politiskajās vai publiskajās debatēs; nosoda mēģinājumus ierobežot pilsonisko telpu politisku iemeslu dēļ un to, ka tiek liegts, atteikts vai apstrīdēts to sabiedriskā labuma organizāciju statuss, pamatojoties uz šķietamu vai reālu politisku darbību, ja to darbība nav paredzēta, lai sniegtu labumu kādai atsevišķai partijai vai aizstātu kādas partijas politiku; uzskata, ka šādi gadījumi ir bīstami Eiropas demokrātijai;

22. uzsver, cik svarīga ir bezpeļņas organizāciju neatkarība un nepieciešamība nodrošināt tām labvēlīgu vidi, ievērojot to plurālismu un izprotot to, ka organizācijas sabiedrības labā ne vien sekmē pakalpojumu sniegšanu uz vietas, bet arī veicina sabiedrisko labumu un sabiedriskās politikas uzraudzību;

23. atgādina, cik svarīga nozīme ir tādiem demokrātijas pamatpīlāriem kā neatkarīga, objektīva, profesionāla un atbildīga žurnālistika, lai gan privātajos, gan publiskajos medijos sniegtu informāciju par bezpeļņas organizāciju darbību, kā arī piekļuve plurālistiskai informācijai; pauž bažas par nomelnošanas kampaņām un ļaunprātīgu tiesvedību, ko pret

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

dalībniekiem, kas iesaistījušies sabiedrības līdzdalībā, tostarp bezpeļņas organizācijām, vairākās dalībvalstīs izmanto vēlētas amatpersonas, valsts struktūras vai valsts kontrolē esošas struktūras, kā arī privātpersonas un privātas struktūras; uzsver, ka Parlaments 2021. gada 11. novembrī pieņēma rezolūciju par stratēģisku tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību (SLAPP) ⁽⁸⁾;

24. uzskata, ka tiesiskais regulējums Eiropas pilsoniskās sabiedrības dzīvi veicinās tikai tad, ja bezpeļņas organizācijas varēs izmantot atbilstošu un viegli pieejamu finansējumu gan valstu, gan Eiropas līmenī; norāda, ka bezpeļņas organizāciju publiskais un privātais finansējums ir svarīgs, jo tām ir mazāk iespēju gūt ienākumus no peļņu nesošām darbībām; šajā saistībā uzsver, ka ir programma "Pilsoni, vienlīdzība, tiesības un vērtības", kas cita starpā paredzēta bezpeļņas organizācijām; norāda, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 ⁽⁹⁾ Savienības dotācijām jāietver līdzfinansējums, ko var nodrošināt pašu kapitāla, darbības vai darba programmas gaitā gūtu ienākumu vai trešo personu finansiāla ieguldījuma vai nefinansiālas palīdzības veidā; uzskata, ka jo īpaši attiecībā uz bezpeļņas organizācijām ar ļoti ierobežotiem finanšu resursiem būtu jāizvērtē pašu kapitāla prasību ierobežojums un nemonētārie ieguldījumi būtu jāuzskata par tādiem ar nosacījumu, ka šāda attieksme nekaitē konkurencei, piekļūstot finansējumam; norāda, ka bieži vien bezpeļņas organizācijām pieejamajiem Savienības līdzekļiem ir nepieciešams līdzfinansējums, kas savukārt nozīmē, ka saņēmējam ir jāpalielina no citiem avotiem iegūstamā nepieciešamo līdzekļu daļa; norāda, ka prasība nodrošināt pārāk lielu pašu resursu daļu kaitētu bezpeļņas organizācijām, jo tās, iespējams, nevarētu piesaistīt šādus līdzekļus, tāpēc dažām organizācijām iespēja saņemt finansējumu būtu liegta; tāpēc uzskata, ka būtu jāizvērtē līdzfinansējuma daļas ierobežojums un ka būtu jāņem vērā dažādi līdzekļi, kurus varētu monetizēt, piemēram, brīvprātīgā darba laiks vai ieguldījums natūrā;

25. norāda, ka ir svarīgi, lai bezpeļņas organizācijas sniegtu sabiedrībai attiecīgu informāciju; tāpat vērš uzmanību uz to, ka finansējuma pārredzamība ir uzskatāma par sabiedrības interešu nodrošināšanu, jo bezpeļņas organizācijām ir būtiska ietekme uz sabiedrisko dzīvi un publiskajām debatēm;

26. uzskata, ka Eiropas asociācijas statusa ieviešana dos iespēju valstu un vietējām organizācijām ciešāk iesaistīties Eiropas jautājumu risināšanā, piedalīties savstarpējas mācīšanās pasākumos un apmaiņā pāri robežām, kā arī palīdzēs tām piekļūt Savienības līmeņa finansējumam; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pienācīgus līdzekļus pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, uzlabot finansējuma pieejamību un vēl vairāk vienkāršot procedūras, lai atvieglotu pilsoniskās sabiedrības dalībnieku, tostarp mazu un vidēju organizāciju, piekļuvi finansējumam;

27. tāpat uzskata, ka ierosinātie tiesību akti ir jāpapildina ar pasākumiem, lai atbalstītu regulāru, jēgpilnu un strukturētu dialogu ar pilsonisko sabiedrību un pārstāvības organizācijām saskaņā ar LES 11. pantu; šajā sakarībā aicina Komisiju izvērtēt iespēju Savienības līmenī izveidot sabiedriskā labuma organizāciju līdzdalības statusu;

28. uzsver, ka patvaļīga un politiski motivēta diskriminācija organizāciju mērķu un darbības dēļ, kā arī to finansējuma avotu dēļ, ir šķērslis biedrošanās brīvībai un tādejādi apdraud vārda brīvību;

Asociāciju, bezpeļņas organizāciju un sabiedriskā labuma statusa atzīšana visā Savienībā

29. atzīst, ka valstu tiesību akti un tiesiskās tradīcijas paredz atšķirīgas pieejas tam, kā tiek definētas vai atzītas dažādas gan uz biedru līdzdalības, gan citāda pamata veidotas bezpeļņas organizācijas un kā tiek definēts, atzīts un piešķirts sabiedriskā labuma statuss; uzsver — neraugoties uz šādām atšķirībām, ir panākta vienota izpratne par to, ka ir vajadzīgi Eiropas minimālie standarti un jānodrošina bezpeļņas organizācijām iespēja iegūt juridiskas personas statusu;

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. novembra rezolūcija par demokrātijas, mediju brīvības un plurālisma stiprināšanu ES: civiltiesību un krimināltiesību aktos paredzētu pasākumu nesamērīga īstenošana, lai aplūstinātu žurnālistus, NVO un pilsonisko sabiedrību (2021/2036(INI)).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

30. aicina Komisiju atzīt un veicināt bezpeļņas organizāciju sabiedriskā labuma darbības, visā Savienībā saskaņojot sabiedriskā labuma statusu; uzsver, ka valsts normatīvie akti vai administratīvā prakse, kas reglamentē bezpeļņas organizācijas, tostarp to dibināšanu, reģistrāciju, darbības, finansēšanu, finanšu uzskaites un nodokļu režīmu vai nodokļu atvieglojumus, kā arī pārrobežu darbības, nediskriminē nevienu organizāciju reģistrācijas vietas dēļ un nevienu grupu vai individu jebkāda cita iemesla dēļ;
31. aicina Komisiju apsvērt iespēju pieņemt priekšlikumu, kas veicinātu sabiedriskā labuma organizāciju, kuras ir atbrīvotas no nodokļiem, tostarp filantropisko organizāciju, savstarpēju atzīšanu visās dalībvalstīs, ja tās kādā no dalībvalstīm nodokļu vajadzībām ir atzītas par sabiedriskā labuma organizācijām, kas atbrīvotas no nodokļiem;
32. uzsver, ka Savienības līmeņa regulējums attiecībā uz bezpeļņas organizāciju statūtiem un obligātajiem standartiem var palīdzēt nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, tā veicinot iekšējā tirgus pilnīgu izveidi;
33. mudina Komisiju izstrādāt mērķtiecīgu un visaptverošu stratēģiju pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai Savienībā, tādēļ cita starpā ieviešot pasākumus, kas visos līmeņos atvieglotu bezpeļņas organizāciju darbību;
34. prasa Komisijai, pamatojoties uz LESD 352. pantu, iesniegt priekšlikumu regulai, ar ko nosaka Eiropas asociācijas statūtus, saskaņā ar ieteikumiem, kas ir izteikti šajā rezolūcijā un tam pievienotā pielikuma I daļā;
35. prasa Komisijai, pamatojoties uz LESD 114. pantu, iesniegt priekšlikumu direktīvai par kopīgiem minimālajiem standartiem bezpeļņas organizācijām Savienībā, lai šādām organizācijām radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, paredzot minimālos standartus, nodrošinātu, ka pilsoniskā sabiedrība var īstenot brīvības un pamattiesības, kā arī palīdzētu stiprināt Eiropas demokrātiju saskaņā ar ieteikumiem, kas izteikti šajā rezolūcijā un tam pievienotā pielikuma II daļā;
36. prasa Komisijai izmantot saskaņā ar 11. punktu veiktās salīdzinošās analīzes rezultātus, lai šīs rezolūcijas pielikuma I daļā iekļautajam regulas priekšlikumam un II daļā iekļautajam direktīvas priekšlikumam pienācīgi pievienotu to valstu organizāciju formu sarakstu, kuras būtu jāuzskata par iekļautām saskaņā ar pielikuma I daļā iestrādātā priekšlikuma 3. panta 2. punktu un II daļā iestrādātā priekšlikuma 1. pantu;

o

o o

37. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos ieteikumus nosūtīt Komisijai un Padomei.
-

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

I DAĻA

Priekšlikums

PADOMES REGULAI

par Eiropas asociācijas statūtiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 352. pantu,

tā kā:

- (1) Pārrobežu projekti un citi sadarbības veidi, kuros jo īpaši ir iesaistīta pilsoniskā sabiedrība, dod izšķirošu ieguldījumu Savienības mērķu sasniegšanā, tostarp tās vērtību popularizēšanā, un daudzu tādu dažādu transnacionālu darbību izstrādē, kuras daudzās jomās kalpo vispārējām interesēm.
- (2) Eiropas pilsoņu un pārstāvības asociāciju pārrobežu sadarbība ir būtiska, lai izveidotu visaptverošu Eiropas pilsonisko sabiedrību, kas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 11. un 15. pantu ir uzskatāma par svarīgu Eiropas demokrātijas un Eiropas integrācijas elementu.
- (3) Īstenojot savus mērķus, daudzām asociācijām ir nozīmīga loma ekonomikā un iekšējā tirgus attīstībā, jo tās regulāri iesaistās saimnieciskajā darbībā.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva .../... ("Minimālo standartu direktīva") ir izstrādāta ar mērķi tuvināt dalībvalstu tiesību aktus, lai nodrošinātu minimālos standartus un radītu labvēlīgu vidi, kas atvieglotu bezpeļņas organizāciju darbu.
- (5) Asociācijas ir elements, kas vieno mūsu sabiedrību. Tām ir būtiska nozīme, jo tās palīdz cilvēkiem, iedrošina viņus un piedāvā viņiem pilnvērtīgas iespējas aktīvi piedalīties Savienības demokrātiskajā un sociālajā dzīvē, jo īpaši tiem, kuri saskaras ar atstumtību un diskrimināciju, un tām var būt izšķiroša nozīme Savienības politikas veidošanas procesā.
- (6) Savienībai būtu jānodrošina asociācijām, kas ir visās dalībvalstīs vispārēji atzīta organizācijas forma, atbilstošs juridisks instruments, kas veicinātu to transnacionālas un pārrobežu darbības, kā arī sekmētu pilsonisko dialogu Savienības līmenī.
- (7) Attiecīgas tiesiskās formas ieviešana Savienības līmenī visām asociācijām ļautu tām vieglāk īstenot savus pārrobežu mērķus un darbības iekšējā tirgū.
- (8) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 63. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk — Harta) 7., 8. un 12. pants bezpeļņas organizācijas aizsargā pret diskriminējošiem vai nepamatotiem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi resursiem un kapitāla brīvu apriti Savienībā. Tas attiecas arī uz iespējām meklēt, nodrošināt un izmantot gan vietējas, gan ārvalstu izcelsmes resursus, kas ir būtiski jebkura tiesību subjekta pastāvēšanai un darījumu veikšanai. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas 2020. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-78/18 Eiropas Komisija pret Ungāriju⁽¹⁾ ierobežojumi būtu jānosaka tikai legītimiem mērķiem, piemēram, valsts drošības, sabiedriskās drošības vai sabiedriskās kārtības interesēs, bet tiem jābūt samērīgiem ar mērķi aizsargāt šādas intereses,

⁽¹⁾ Tiesas 2020. gada 18. jūnija spriedums lietā C-78/18 *Eiropas Komisija pret Ungāriju*, ECLI:EU:C:2020:476.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

un tie ir jāisteno ar vismazāk traucējošiem līdzekļiem, lai sasniegtu vēlamu mērķi. Tas cita starpā attiecas uz ierobežojumiem, kas izriet no noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu, kurus piemēro saskaņā ar nepieciešamības un proporcionālītātes principiem, jo īpaši ņemot vērā riska novērtēšanas pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem. Tādēļ dalībvalstis nedrīkst piemērot nepamatotus, pārāk traucējošus vai kaitējošus pasākumus, tostarp ziņošanas prasības, kas organizācijām rada pārmērīgu vai dārgu slogu.

- (9) Fiziskas un juridiskas personas var izveidot Eiropas sabiedrības, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 2157/2001⁽²⁾, Eiropas kooperatīvās sabiedrības, pamatojoties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1435/2003⁽³⁾, un Eiropas partijas, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014⁽⁴⁾. Tomēr nevienā no šiem instrumentiem nav paredzēta iespēja asociācijām sadarboties pāri robežām.
- (10) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1082/2006⁽⁵⁾ paredz izveidot Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG). Šādus grupējumus galvenokārt veido valsts vai vietējās pašvaldības vai citi publisko tiesību subjekti. Tādējādi nav aptverti nevalstiskie pilsoniskās sabiedrības rīcībspēki un pilsoņi.
- (11) Eiropas ekonomisko interešu grupa (EEIG), kā tas ir noteikts Regulā (EEK) Nr. 2137/85⁽⁶⁾, paredz iespēju kopīgi veikt atsevišķas darbības, tomēr saglabājot grupas locekļu neatkarību. Tomēr EEIG neatbilst pilsoniskās sabiedrības asociāciju īpašajām vajadzībām.
- (12) Tāpēc Savienības līmenī ir jāizstrādā piemērots un saskaņots tiesiskais regulējums un noteikumi, kas ļautu izveidot Eiropas asociācijas ar savu juridiskās personas statusu un reglamentētu šādu asociāciju pārrobežu dibināšanu un darbību.
- (13) Politiskās partijas un arodbiedrības, kā arī baznīcas un citas reliģiskās kopienas un filozofiskas vai nekonfesionālas organizācijas no šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz, jo Savienībai nav kompetences regulēt to statusu, turklāt tām ir īpašs statuss valsts tiesību aktos. Šo iemeslu dēļ tām jāpiemēro režīms, kas atšķiras no tā, kuru piemēro citām asociācijām, kam šāda statusa nav, piemēram, ticībā balstītām labdarības bezpeļņas organizācijām vai organizācijām, kuras cīnās pret diskrimināciju, tostarp darba tirgū.
- (14) Šai regulai nebūtu jāskar darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības, tostarp spēkā esošās tiesības un aizsardzība saistībā ar maksātspējas un pārstrukturēšanas procedūrām, apvienošanas un uzņēmumu nodošanu, kā arī saistībā ar informāciju un algām. Darba devējiem būtu jāpilda savas saistības neatkarīgi no tā, kādā formā tie darbojas.
- (15) Ir svarīgi nodrošināt koordināciju Savienības līmenī, lai novērstu sadrumstalotību un atbalstītu visā Savienībā saskaņotu pieeju šīs regulas piemērošanai. Šajā sakarībā regulā būtu jāparedz Eiropas asociāciju padomes izraudzīšanās Komisijas un/vai attiecīgo Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru iekšienē vai ar tiem saistībā.

(2) Padomes 2001. gada 8. oktobra Regula (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmējsabiedrības (SE) statūtiem (OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.).

(3) Padomes 2003. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem (OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.).

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 317, 4.11.2014., 1. lpp.).

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regula (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) (OV L 210, 31.7.2006., 19. lpp.).

(6) Padomes 1985. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) (OV L 199, 31.7.1985., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- (16) Eiropas asociāciju padomei savās sanāsmēs būtu jāpieaicina piedalīties Pamattiesību aģentūras pārstāvis, ja tiek skatīti jautājumi saistībā ar biedrošanās brīvību vai vārda brīvību, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 168/2007 2. pantu (7).
- (17) Ar šo regulu būtu jāievieš konkrēti administratīvo procedūru termiņi, tostarp attiecībā uz reģistrāciju un sabiedriskā labuma statusa piešķiršanas procesu. Novērtējot šīs regulas īstenošanu un piemērošanu, Komisijai jo īpaši būtu jāvērtē, kā šādi termiņi tiek piemēroti praksē.
- (18) Lai pārbaudītu 6. pantā noteiktās prasības, valsts asociāciju iestādes var pieprasīt dibinātāju vārdus un adreses. Bezpeļņas organizāciju dibinātāju un dalībnieku, kas ir fiziskas personas, identitāte var būt sensitīva informācija, tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jebkuras prasības, kuru dēļ šādi personas dati tiek apstrādāti, neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (8) (Vispārīgā datu aizsardzības regula) un jo īpaši tās 9. pantu.
- (19) Eiropas asociācija varētu vēlēties nošķirt dažādas biedru kategorijas, lai piešķirtu balsstiesības tikai pilntiesīgiem biedriem, vienlaikus atzīstot asociētos biedrus, kas atbalsta asociācijas darbības mērķi, taču nav tiesīgi balsot, un/vai goda biedrus, kas ir atbrīvoti no biedra naudas, bet kuriem balsstiesības ir. Biedru kategorizācija nepamatotu diskrimināciju izraisīt nedrīkstētu, jo īpaši valstspiederības dēļ.
- (20) Šīs regulas darbības joma attiecas tikai uz bezpeļņas asociācijām, tāpēc LESD nav paredzēts nekāds cits juridisks pamats kā tikai 352. pantā noteiktais.
- (21) Šīs regulas mērķi, proti, iedibināt Eiropas asociāciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, tāpēc Savienība var noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I nodaļa

Priekšmets un vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā ir paredzēti nosacījumi un procedūras, kas reglamentē juridisku personu — Eiropas asociāciju — dibināšanu, pārvaldību, reģistrāciju un regulējumu.
2. Eiropas asociācija ir neatkarīga un pašpārvaldīta pārrobežu struktūra, kas ir iedibināta pastāvīgai darbībai Savienības teritorijā, pamatojoties uz fizisku vai juridisku personu brīvprātīgu vienošanos nolūkā sasniegt kopīgu bezpeļņas mērķi.
3. Eiropas asociācija var brīvi noteikt savus mērķus, kā arī darbības, kas ir jāveic, lai tos sasniegtu.
4. Eiropas asociācijas mērķi ievēro un atbalsta to mērķu un vērtību veicināšanu, kas ir likti Savienības pamatā un ir noteikti Līguma par Eiropas Savienību 2. un 3. pantā.
5. Eiropas asociācija ir balstīta uz biedru dalību un var brīvi noteikt savu biedru loku. Tas nozīmē, ka tā saviem biedriem var noteikt īpašas prasības, pamatojoties uz saprātīgiem un objektīviem kritērijiem un ievērojot nediskriminācijas principu.

(7) Padomes 2007. gada 15. februāra Regula (EK) Nr. 168/2007, ar ko izveido Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru (OV L 53, 22.2.2007., 1. lpp.).

(8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "bezpēļņas organizācija" ir organizācija, kuras galvenais mērķis nav gūt peļņu, pat ja tā varētu veikt saimniecisku darbību. Ja bezpēļņas organizācija gūst peļņu, tā tiek ieguldīta organizācijā, lai sasniegtu organizācijas mērķus, un netiek sadalīta starp biedriem, dibinātājiem vai citām privātām pusēm. Sabiedriskā labuma statusa piešķiršana saskaņā ar 21. pantu nav nepieciešams nosacījums, lai organizāciju uzskatītu par bezpēļņas organizāciju. Tomēr, ja sabiedriskā labuma statuss tiek piešķirts, organizācijas mērķi uzskata par bezpēļņas mērķi;
- b) "neatkarīga" nozīmē, ka asociācijas darbībā valsts bez pamata iejaukties nedrīkst un ka tā nav ne valdības, ne administratīvā struktūra. Šajā sakarībā tas, ka asociācija saņem valsts finansējumu vai piedalās valsts padomdevējā struktūrā, neliedz to uzskatīt par neatkarīgu, ja vien ar šādu finansējumu vai dalību netiek ietekmēta attiecīgās asociācijas darbības un lēmumu pieņemšanas autonomija;
- c) "pašpārvaldīta" nozīmē, ka asociācijai ir institucionāla struktūra, kas ļauj veikt visas iekšējās un ārējās organizatoriskās funkcijas un neatkarīgi pieņemt būtiskus lēmumus;
- d) "sabiedriskā labuma" nozīmē sabiedrības vai tās daļas labklājības uzlabošanu, tā sniedzot ieguldījumu sabiedrības vispārējo interešu apmierināšanā;
- e) "pārrobežu" nozīmē, ka asociācija Savienībā īsteno transnacionālas sadarbības vai pārrobežu sadarbības mērķi vai ka tās dibinātāji ir vismaz no divām dalībvalstīs, turklāt fizisku personu gadījumā tie ir dalībvalsts pilsoņi vai pastāvīgie iedzīvotāji vai juridisku personu gadījumā to juridiskā adrese ir kādā no dalībvalstīm;
- f) "biedrs" nozīmē fizisku vai juridisku personu, kas brīvprātīgi un apzināti ir paudusi vēlmi pievienoties asociācijai, lai atbalstītu tās mērķus un darbības, un kura ir uzņemta asociācijā, pamatojoties uz minētās asociācijas statūtiem. Ja asociācija ir dibināta pārveidošanas vai apvienošanās procesā, ir loģiski jāpieņem, ka pārveidoto vai apvienoto struktūru biedri ir gribējuši kļūt par jaunradītās asociācijas biedriem.

3. pants

Eiropas asociācijām piemērojamie noteikumi

1. Eiropas asociācijas reglamentē šī regula un to statūti. Attiecībā uz jautājumiem, kuri šajā regulā nav izklāstīti, Eiropas asociāciju reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas Eiropas asociācijas juridiskā adrese.
2. Dalībvalstis nosaka juridisko personu vai juridisko personu kategoriju, ar kuru Eiropas asociāciju uzskata par salīdzināmu, lai piemērojamās tiesības noteiktu saskaņā ar 1. punktu, turklāt tā, ka ir ievēroti šīs regulas noteikumi un mērķi.

4. pants

Valsts asociāciju iestāde

1. Dalībvalstis izraugās neatkarīgu valsts iestādi (turpmāk — valsts asociāciju iestāde) un par to informē 5. pantā minēto Eiropas asociāciju padomi un Komisiju. Valsts asociāciju iestāde ir atbildīga par Eiropas asociāciju reģistrāciju saskaņā ar 10. pantu un par šīs regulas piemērošanas uzraudzību, pilnībā ievērojot Eiropas asociāciju pamattiesības un brīvības, ko paredz Līgumi un Harta.
2. Ikviens valsts asociāciju iestāde palīdz nodrošināt šīs regulas konsekvētu piemērošanu visā Savienībā. Šādā nolūkā valstu asociāciju iestādes savstarpēji sadarbojas, tostarp Eiropas asociācijas padomes ietvaros saskaņā ar šīs regulas 5. un 22. pantu.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

5. pants

Eiropas asociāciju padome

1. Ar šo tiek izveidota Eiropas asociāciju padome.
2. Eiropas asociāciju padomei palīdz sekretariāts.
3. Eiropas asociāciju padomē ir katras valsts asociāciju iestādes pārstāvis un trīs Komisijas pārstāvji.
4. Eiropas asociāciju padome, veicot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras, ir neatkarīga.
5. Lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu, Eiropas asociāciju padome:
 - a) sadarbībā ar Komisiju un valstu asociāciju iestādēm izstrādā kopīgas veidlapas vai citus rīkus, lai atbalstītu Eiropas asociāciju elektronisku reģistrāciju saskaņā ar 10. pantu;
 - b) izveido un pārvalda Eiropas asociāciju digitālo datubāzi Savienības līmenī kā informācijas un statistikas rīku, kā arī atbalsta strukturētu pilsonisko dialogu par Savienības jautājumiem;
 - c) apstrādā paziņojumus par Eiropas asociāciju reģistrāciju, darbības izbeigšanu un citiem attiecībā uz tām pieņemtiem konkrētiem lēmumiem, lai tos publicētu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā tas ir paredzēts šajā regulā;
 - d) novērtē, cik precīzi dalībvalstis nosaka salīdzināmās juridiskās personas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu;
 - e) saņem un izskata sūdzības par šīs regulas piemērošanu un reaģē uz tām, neskarot valstu asociāciju iestāžu uzdevumus;
 - f) lemj par pārsūdzībām, attiecīgā gadījumā ar savas pārsūdzības komitejas starpniecību saskaņā ar 10. un 11. pantu;
 - g) izskata visus jautājumus, kas saistīti ar šīs regulas piemērošanu, un apspriežas ar attiecīgajām pusēm un attiecīgajām ieinteresētajām personām un ekspertiem pēc savas iniciatīvas vai pēc kāda tās locekļa vai Komisijas pieprasījuma;
 - h) izdod pamatnostādnes un ieteikumus un identificē paraugpraksi valstu asociāciju iestādēm un Eiropas asociācijām, lai nodrošinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu;
 - i) pēc savas iniciatīvas vai pēc kāda tās locekļa vai Komisijas pieprasījuma un pēc apspriedēm ar attiecīgajām pusēm, ieinteresētajām personām un ekspertiem sniedz Komisijai atzinumus un ieteikumus par visiem jautājumiem, kas saistīti ar Eiropas asociācijām vai pasākumiem, kuri izriet no Minimālo standartu direktīvas;
 - j) sniedz Komisijai atzinumus un ieteikumus par strukturāliem fondiem un darbības fondiem, kuru mērķis ir finansēt pilsonisko sabiedrību, organizēt pilsonisko dialogu, kā arī aizsargāt un veicināt Savienības tiesības un vērtības, kas ir noteiktas LES un LESD un Hartā, atbalstot un veicinot tādas atvērtas, tiesībās balstītas, demokrātiskas, vienlīdzīgas un iekļaujošas sabiedrības attīstību, kuras pamatā ir tiesiskums;
 - k) veicina sadarbību un efektīvu divpusēju un daudzpusēju apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi ar valstu asociāciju iestādēm un to starpā;
 - l) veicina kopīgas apmācību programmas un atvieglo valstu asociāciju iestāžu savstarpējo apmaiņu ar personālu.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

6. Eiropas asociāciju padome ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei un katru gadu ziņo par savām darbībām Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.
7. Eiropas asociāciju padomes un tās locekļu apspriedes reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001⁽⁹⁾.
8. Eiropas asociāciju padome pieņem savu reglamentu un organizē savu darba kārtību.
9. Eiropas asociāciju padome uz savām sanāksmēm var pieaicināt attiecīgo Eiropas aģentūru pārstāvjus un neatkarīgus ekspertus, jo īpaši akadēmisko aprindu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus, un regulāri ar viņiem apspriežas.

II nodaļa

Dibināšana un reģistrācija

6. pants

Dibināšana

1. Eiropas asociāciju dibina:
 - a) vienojoties vismaz trim dibinātājiem; dibinātāji ir vismaz no divām dalībvalstīm, turklāt fizisku personu gadījumā tie ir dalībvalsts pilsoņi vai pastāvīgie iedzīvotāji vai juridisku personu gadījumā to juridiskā adrese ir kādā no dalībvalstīm; vai
 - b) procesā, kurā jau pastāvoša struktūra, kas dibināta saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un atbilst a) apakšpunkta nosacījumiem un kam ir juridiskā adrese Savienībā, tiek pārveidota par Eiropas asociāciju; vai
 - c) apvienojoties vismaz divām jau pastāvošām Eiropas asociācijām; vai
 - d) apvienojoties vismaz vienai jau pastāvošai Eiropas asociācijai un vismaz vienai struktūrai, kas pieder pie kategorijām, kuras noteiktas saskaņā ar 3. panta 2. punktu; vai
 - e) apvienojoties vismaz divām struktūrām, kuras noteiktas saskaņā ar 3. panta 2. punktu, dibinātas saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese ir Savienībā, ja vien kopā šīm struktūrām ir vismaz trīs biedri un ja minētie biedri ir no vismaz divām dažādām dalībvalstīm.
2. Dalībvalsts var noteikt, ka Eiropas asociācijas dibināšanā var piedalīties kāda no šīs regulas 3. panta 2. punktā minētajām struktūrām, kuras juridiskā adrese nav Savienībā, bet kura ir dibināta saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kuras juridiskā adrese ir minētajā dalībvalstī, un kurai ir faktiskā un pastāvīga saikne ar dalībvalsts ekonomisko, sociālo un kultūras jomu.
3. Eiropas asociāciju dibina, visiem dibinātājiem rakstiski vienojoties vai ar tādu rakstisku protokolu, kurā ir dokumentēta dibināšanas sanāksme un kuru ir parakstījuši visi dibinātāji, un kurš ir pienācīgi pārbaudīts, ja šādas pārbaudes nepieciešamību nosaka valsts tiesību akti par asociāciju dibināšanu.
4. Viena dibinātāja izstāšanās no Eiropas asociācijas automātiski nenozīmē, ka Eiropas asociācija beidz pastāvēt vai tiek likvidēta, ja vien tā turpina savu darbību, pamatojoties uz piekrišanu, ko devis vismaz šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētais personu skaits.
5. Eiropas asociācijas dibināšanu vai jebkādu pārstrukturēšanas procesu neizmanto, lai apdraudētu darba ņēmēju vai arodbiedrību tiesības vai darba apstākļus. Saskaņā ar piemērojamiem koplīgumiem un valsts un Savienības tiesību aktiem tiek turpināta pienākumu izpilde attiecībā uz darba ņēmējiem un kreditoriem, kā arī pienācīgi tiek informēti darba ņēmēji, brīvprātīgie, arodbiedrības un darba ņēmēju pārstāvji un ar viņiem tiek rīkotas pienācīgas apspriedes. Vajadzības gadījumā tiek ievēroti un saglabāti koplīgumi un darba ņēmēju pārstāvības tiesības valdes līmenī.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

7. pants

Dalība

Eiropas asociācijas ir tiesīgas nošķirt pilntiesīgus biedrus no citām biedru kategorijām. Eiropas asociācijas statūtos nosaka minēto kategoriju biedru tiesības un pienākumus, jo īpaši attiecībā uz viņu balsstiesībām.

8. pants

Statūti

1. Dibinātāji Eiropas asociācijas dibināšanas brīdī vai tās dibināšanas sanāksmē izstrādā un paraksta tās statūtus.
2. Statūtos iekļauj vismaz šādu informāciju par Eiropas asociāciju:
 - a) asociācijas nosaukums, kura sākumā vai beigās pievieno saīsinājumu "EA";
 - b) precīzu pārskatu par asociācijas mērķiem, tās bezpeļņas raksturu un attiecīgā gadījumā tās sabiedriskā labuma mērķu aprakstu;
 - c) juridiskā adrese;
 - d) aktīvi dibināšanas brīdī;
 - e) dibinātāju vārds un uzvārds, nosaukums un juridiskā adrese, ja dibinātāji ir juridiskas personas;
 - f) biedru uzņemšanas, izslēgšanas un izstāšanās nosacījumi un procedūras;
 - g) biedru tiesības un pienākumi, dažādās biedru kategorijas, ja tādas ir, un katras kategorijas biedru tiesības un pienākumi;
 - h) noteikumi, kas reglamentē valdes locekļu skaitu, valdes sastāvu, valdes locekļu iecelšanu amatā un atcelšanu no tā, nosacījumus, ar kādiem asociācijas vārdā var sākt procesu pret valdes locekļiem, kā arī noteikumus, kas reglamentē valdes darbību, tās pilnvaras un atbildību, tostarp pārstāvības tiesības darījumos ar trešām pusēm;
 - i) noteikumi, kas reglamentē 16. pantā minētās pilnsapulces darbību, pilnvaras un pienākumus, tostarp balsu vairākuma un kvoruma prasības;
 - j) noteikumi par biedru tiesībām un pienākumiem, tostarp balsstiesībām un tiesībām iesniegt priekšlikumus;
 - k) asociācijas brīvprātīgas likvidācijas pamatojums un kārtība;
 - l) asociācijas nepārprotama apņemšanās ievērot LES 2. pantā noteiktās Savienības vērtības;
 - m) norāde par to, vai asociācija atsavina dibināšanas kapitālu, un, ja tā to dara, šāda kapitāla apmēru;
 - n) regularitāte, ar kādu sasauc pilnsapulci; kā arī
 - o) statūtu pieņemšanas datums un grozīšanas procedūra.

9. pants

Juridiskā adrese

1. Eiropas asociācijas juridiskā adrese atrodas Savienības teritorijā — vietā, kas ir noteikta tās statūtos. Juridiskā adrese atrodas vietā, kurā atrodas Eiropas asociācijas centrālā pārvalde, vai vietā, kas ir galvenā darbības vieta Savienībā.
2. Ja Eiropas asociāciju dibina, saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu jau pastāvošu struktūru pārveidojot par Eiropas asociāciju, biedri izlemj, vai Eiropas asociācijas juridiskajai adresei jābūt tajā dalībvalstī, kurā bija reģistrēta sākotnējā struktūra, jeb tā būtu jāpārceļ uz citu dalībvalsti.
3. Ja Eiropas asociāciju dibina, apvienojoties struktūrām saskaņā ar 6. panta 1. punkta c), d) vai e) apakšpunktu, biedri izlemj, kurā no dalībvalstīm, kurās ir reģistrētas struktūras, kas apvienojas, ir jāatrodas Eiropas asociācijas juridiskajai adresei.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

10. pants

Reģistrācija

1. Eiropas asociācijas dibinātāji 30 dienu laikā no dienas, kad dibināta Eiropas asociācija saskaņā ar 6. panta 3. punktu, iesniedz valsts asociāciju iestādei reģistrācijas pieteikumu.
2. Valsts asociāciju iestāde pēc tam, kad ir izvērtējusi pieteikuma iesniedzēja atbilstību šīs regulas prasībām, 30 dienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas pieņem lēmumu par Eiropas asociācijas reģistrāciju.
3. Dalībvalstis neizvirza papildu reģistrācijas prasības, tikai tās, kas noteiktas šajā regulā.
4. Ja valsts asociāciju iestāde pieņem pieteikumu, tā reģistrē Eiropas asociāciju attiecīgajā valsts reģistrā un 15 dienu laikā paziņo savu lēmumu Eiropas asociāciju padomei, kas Eiropas asociāciju iekļauj Eiropas asociāciju digitālajā datubāzē, kura izveidota saskaņā ar 5. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Minētajā termiņā valsts asociāciju iestāde paziņo savu lēmumu arī Eiropas Savienības Publikāciju birojam, kas pēc tam nodrošina, ka informācija nekavējoties tiek publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
5. Ja 30 dienu laikā pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas pieteikums tiek noraidīts vai par to nav pieņemts lēmums, pieteikuma iesniedzējs — 15 dienu laikā pēc noraidījuma lēmuma saņemšanas vai beidzoties 30 dienu lēmuma pieņemšanas termiņam, — var pārsūdzēt lēmumu pārsūdzības komitejā, kas izveidota saskaņā ar 11. pantu.

Pārsūdzības komiteja pieņem lēmumu par reģistrācijas pieteikumu 30 dienu laikā pēc pārsūdzības.

Ja pārsūdzības komiteja apstiprina reģistrācijas pieteikumu vai nesniedz lēmumu 30 dienu laikā, valsts asociāciju iestāde turpina reģistrāciju 15 dienu laikā pēc tam, kad šāds lēmums ir pieņemts vai atbildes nav bijis.

Jebkuru lēmumu par reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu paziņo pieteikuma iesniedzējam, un lēmumā ir norādīts noraidījuma pienācīgs pamatojums.

6. Pēc iekļaušanas attiecīgajā valsts reģistrā saskaņā ar 4. punktu Eiropas asociācijas reģistrācija stājas spēkā visā Savienībā.
7. Reģistrāciju veic, izmantojot vienotās reģistrācijas veidlapas vai citus 5. pantā minētos rīkus. Reģistrācijas procedūra ir elektroniska un pieejama, un, to īstenojot, pieteikuma iesniedzēji izmanto tās dalībvalsts oficiālo valodu vai vienu no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā atrodas Eiropas asociācijas iestādes juridiskā adrese. Reģistrācijas maksa nav lielāka par maksu, ko piemēro 3. panta 2. punktā minētajām struktūrām, un nepārsniedz administratīvās izmaksas, un nerada pārmērīgu finansiālu slogu, kā arī atbilst proporcionalitātes principam. Valstu asociāciju iestādes nodrošina iespēju veikt reģistrāciju ar neelektroniskiem līdzekļiem.
8. Saņemot Eiropas asociācijas pieteikumu par sabiedriskā labuma statusa piešķiršanu, valsts asociāciju iestāde izvērtē pieteikuma atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām. Valsts asociāciju iestāde neizvirza papildu prasības, tikai tās, kas noteiktas šajā regulā.
9. Valsts asociāciju iestāde 15 dienu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieteikums par sabiedriskā labuma statusa piešķiršanu, pieņem saistošu lēmumu par pieteikumu. Pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt par 15 dienām, ja šāds pagarinājums ir vajadzīgs no pieteikuma novērtēšanas viedokļa vai ja Eiropas asociāciju padomei tiek prasīts atzinums. Valsts asociāciju iestāde nekavējoties informē Eiropas asociāciju par sākotnējā 15 dienu termiņa pagarinājuma ilgumu un iemesliem.
10. Ja valsts asociāciju iestāde pieņem pieteikumu, tā šo lēmumu reģistrē attiecīgajā valsts reģistrā un 15 dienu laikā paziņo savu lēmumu Eiropas asociāciju padomei, kas Eiropas asociācijas sabiedriskā labuma statusu iekļauj Eiropas asociāciju digitālajā datubāzē, kura izveidota saskaņā ar 5. panta 5. punkta b) apakšpunktu. Minētajā termiņā valsts asociāciju iestāde paziņo savu lēmumu arī Eiropas Savienības Publikāciju birojam, kas pēc tam nodrošina, ka informācija nekavējoties tiek publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

11. Pēc iekļaušanas attiecīgajā valsts reģistrā saskaņā ar 10. punktu pieņemtais lēmums par sabiedriskā labuma statusu stājas spēkā visā Savienībā.

12. Ja pieteikums sabiedriskā labuma statusa iegūšanai tiek noraidīts vai par to 9. punktā noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums, pieteikuma iesniedzējs — 15 dienu laikā pēc noraidījuma lēmuma saņemšanas vai beidzoties lēmuma pieņemšanas termiņam, — var saistībā ar pieteikumu vērsties pārsūdzības komitejā, kas izveidota saskaņā ar 11. pantu.

Pārsūdzības komiteja pieņem lēmumu 15 dienu laikā pēc pārsūdzības vai pieteikuma iesniegšanas vai 30 dienu laikā, ja tas ir pienācīgi pamatots gadījums.

Ja pārsūdzības komiteja apstiprina sabiedriskā labuma statusa piešķiršanas pieteikumu vai nesniedz lēmumu pirmajā daļā noteiktajā termiņā, valsts asociāciju iestāde turpina sabiedriskā labuma statusa piešķiršanu 15 dienu laikā pēc tam, kad šāds lēmums ir pieņemts vai atbildes nav bijis.

Jebkuru lēmumu par reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu paziņo pieteikuma iesniedzējam, un lēmumā ir norādīts noraidījuma pienācīgs pamatojums.

13. Eiropas asociācijas dibinātāji var nolemt vienlaikus iesniegt reģistrācijas pieteikumu un pieteikumu par sabiedriskā labuma statusa piešķiršanu, un šādā gadījumā lēmumu par abiem pieteikumiem izskata kā vienu un piemēro garākus termiņus.

11. pants**Pārsūdzības komiteja**

1. Eiropas asociāciju padome līdz [... mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] izveido pārsūdzības komiteju, kurā ir pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts un viens Komisijas pārstāvis. Komisijas pārstāvis ir priekšsēdētājs.
2. Komisija nodrošina Eiropas asociāciju padomes sekretariātu.
3. Pārsūdzības komiteju sasauc tās priekšsēdētājs, un komitejas lēmumus pieņem ar tās locekļu absolūto balsu vairākumu.

12. pants**Juridiskās adreses pārcelšana**

1. Eiropas asociācijas juridisko adresi var pārcelt uz citu dalībvalsti saskaņā ar šo pantu. Dalībvalstis nodrošina, ka nav šķēršļu Eiropas asociācijas, kas pārceļ savu juridisko adresi, aktīvu un dokumentu pārvešanai. Šāda pārcelšana nerada nekādas izmaiņas Eiropas asociācijas statūtos, tikai tās, kas paredzētas šajā pantā, nedz izraisa Eiropas asociācijas likvidāciju vai jaunas juridiskas personas izveidi, kā arī neietekmē tiesības un pienākumus, kuri bija pirms pārcelšanas, tikai tos, kas ir saistīti ar pārcelšanu.
2. Pārcelšanas priekšlikumu izstrādā Eiropas asociācijas valde, un to publicē saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas juridiskā adrese.
3. Pārcelšanas priekšlikumā saskaņā ar šā panta 2. punktu iekļauj sīku informāciju par:
 - a) paredzēto juridisko adresi un ierosināto nosaukumu galamērķa dalībvalstī;
 - b) nosaukumu un adresi izcelsmes dalībvalstī;
 - c) ierosinātajiem grozītajiem statūtiem, tostarp attiecīgā gadījumā Eiropas asociācijas jauno nosaukumu;
 - d) paredzēto pārcelšanas grafiku; kā arī
 - e) paredzamajām juridiskajām un ekonomiskajām sekām, ko radīs pārcelšana.
4. Nevienu lēmumu par pārcelšanu nepieņem divu mēnešu laikā pēc priekšlikuma publicēšanas. Lēmumus par pārcelšanu reglamentē nosacījumi, kas ir paredzēti Eiropas asociācijas statūtu grozīšanai.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

5. Kreditoriem un citu tādu tiesību turētājiem attiecībā pret Eiropas asociāciju, kas bija spēkā pirms pārcelšanas priekšlikuma publicēšanas, ir tiesības prasīt, lai Eiropas asociācija tiem sniegtu atbilstošas garantijas. Šādu garantiju sniegšanu reglamentē tās dalībvalsts iekšējie tiesību akti, kurā atradās Eiropas asociācijas juridiskā adrese pirms pārcelšanas. Dalībvalstis var paplašināt šī noteikuma piemērošanas tvērumu, to attiecinot arī uz parādiem, kuri attiecīgajai Eiropas asociācijai pret publiskām struktūrām bija pirms pārcelšanas dienas.
6. Kompetentā iestāde dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas asociācijas juridiskā adrese, izdod apliecību, ar ko apliecina, ka darbības un formalitātes, kuras jāveic pirms pārcelšanas, ir pienācīgi izpildītas.
7. Jauno reģistrāciju neveic, kamēr nav uzrādīta šā panta 8. punktā paredzētā apliecība. Eiropas asociācijas juridiskās adreses pārcelšana un no tās izrietošais statūtu grozījums stājas spēkā dienā, kad Eiropas asociācija saskaņā ar 10. pantu ir reģistrēta.
8. Attiecībā uz Eiropas asociācijām, kuru juridiskā adrese atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, minētā dalībvalsts pieteikumu par juridiskās adreses pārcelšanu var noraidīt, ja izraudzītā kompetentā iestāde šā panta 6. punktā noteiktajā divu mēnešu termiņā ir iesniegusi oficiālu iebildumu. Šādu iebildumu var iesniegt un pamatot tikai ar sabiedrības drošības apsvērumiem, un par to paziņo galamērķa dalībvalsts valsts asociācijas iestādei un Eiropas asociāciju padomei.
9. Ja pieteikums par juridiskās adreses pārcelšanu tiek noraidīts saskaņā ar 8. punktu, Eiropas asociācija 15 dienu laikā pēc noraidījuma lēmuma saņemšanas var iesniegt pārsūdzību pārsūdzības komitejai, kas izveidota saskaņā ar 11. pantu. Pārsūdzības komiteja pieņem lēmumu 15 dienu laikā vai pienācīgi pamatotos gadījumos 30 dienu laikā, ja vajadzīga pieteikuma padziļināta izvērtēšana.
10. Ja pārsūdzības komiteja apstiprina pārcelšanu vai nesniedz lēmumu 11. punktā noteiktajā termiņā, kompetento dalībvalsts valsts asociāciju iestāde apstiprina pārcelšanu 15 dienu laikā pēc tam, kad šāds lēmums ir pieņemts vai atbildes nav bijis.
- Jebkuru lēmumu noraidīt pārcelšanas pieteikumu paziņo pieteikuma iesniedzējiem, un lēmumā ir norādīts noraidījuma pienācīgs pamatojums.
11. Ja lēmums par juridiskās adreses pārcelšanu ir stājies spēkā, tās dalībvalsts valsts asociāciju iestāde, kurā atradās Eiropas asociācijas juridiskā adrese pirms pārcelšanas, 15 dienu laikā paziņo šo informāciju tās dalībvalsts valsts asociāciju iestādei, uz kuru Eiropas asociācija plāno pārcelt savu juridisko adresi, kā arī Eiropas asociāciju padomei. Ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc šīs informācijas saņemšanas galamērķa dalībvalsts valsts asociāciju iestāde iekļauj Eiropas asociāciju attiecīgajā valsts reģistrā. Eiropas asociāciju padome nodrošina, ka informācija par pārcelšanu tiek publicēta Eiropas asociāciju digitālajā datubāzē, kā arī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ne vēlāk kā 15 dienas pēc tam, kad tā ir saņēmusi paziņojumu no dalībvalsts, kurā atradās Eiropas asociācijas juridiskā adrese pirms pārcelšanas. Eiropas asociācijas juridiskās adreses pārcelšana stājas spēkā un to var izmantot attiecībā pret trešām pusēm no dienas, kad Eiropas asociācija ir iekļauta tās dalībvalsts reģistrā, kurā ir tās jaunā juridiskā adrese.
12. Eiropas asociācija, attiecībā uz kuru tiek īstenota likvidācijas, aktīvu realizācijas, maksātnespējas, maksājumu apturēšanas vai citas šādas procedūras, savu juridisko adresi pārcelt nedrīkst.

13. pants

Juridiskas personas statuss

1. Eiropas asociācija iegūst juridiskas personas statusu visās dalībvalstīs dienā, kad tā tiek reģistrēta kā Eiropas asociācija attiecīgajā valsts reģistrā.
2. Pēc paziņojuma par reģistrāciju, taču pirms iekļaušanas attiecīgajā valsts reģistrā Eiropas asociācija var izmantot savas tiesības kā juridiska persona, ja tā savā nosaukumā iekļauj frāzi "Eiropas asociācija dibināšanas posmā", un saskaņā ar valsts noteikumiem par piesardzības nolūkā veiktu uzraudzību, ko piemēro vietējām asociācijām dalībvalstī, kurā attiecīgās Eiropas asociācijas dibināšanas posmā atrodas tās juridiskā adrese. Ja pirms juridiskās personas statusa iegūšanas Eiropas asociācijas vārdā tiek veiktas darbības un ja attiecīgā Eiropas asociācija saistības, kas izriet no minētajām darbībām, par savām neatzīst, fiziskās vai juridiskās personas, kuras veic šādas darbības, par tām atbild solidāri, ja vien tās dalībvalsts piemērojamos iekšējos noteikumos, kurā Eiropas asociācijai dibināšanas posmā atrodas tās juridiskā adrese, nav paredzēts citādi.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

3. No ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena] tikai tās Eiropas asociācijas, kas dibinātas un reģistrētas saskaņā ar šo regulu, savā nosaukumā var iekļaut apzīmējumu "Eiropas asociācija" tās dalībvalsts vienā vai vairākās oficiālajās valodās, kurā tās ir iedibinātas. To ir atļauts darīt pēc iekļaušanas attiecīgajā valsts reģistrā saskaņā ar 10. panta 4. punktu.
4. Eiropas asociācijām kā juridiskām personām ir tiesības savā vārdā īstenot pilnvaras, tiesības un pienākumus, kas ir vajadzīgi asociācijas mērķu sasniegšanai, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi tie ir juridiskai personai, kas ir nosaukta saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu un ir dibināta saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas Eiropas asociācijas juridiskā adrese.
5. Iegūstot juridiskas personas statusu, Eiropas asociācija iegūst tiesības un spēju:
 - a) slēgt līgumus un veikt citas juridiskas darbības, tostarp iegādāties kustamu un nekustamu īpašumu;
 - b) piesaistīt līdzekļus, lai atbalstītu savu bezpeļņas darbību;
 - c) saņemt ziedojumus un novēlējumus;
 - d) nodarbināt personālu;
 - e) būt par pusi tiesvedībā; kā arī
 - f) izmantot finanšu pakalpojumus.

14. pants

Pārvaldības struktūras

1. Eiropas asociācija savos statūtos var brīvi noteikt savas iekšējās pārvaldības struktūras un pārvaldību, ievērojot pārējos šīs regulas noteikumus. Šādas struktūras un pārvaldība katrā ziņā ir saskaņā ar Savienības demokrātijas principiem un pamatvērtībām.
2. Eiropas asociāciju vada vismaz divas struktūras — valde un pilnsapulce.
3. Valde vai pilnsapulce saskaņā ar šajā regulā un Eiropas asociācijas statūtos paredzētajiem nosacījumiem un procedūrām var izveidot citas pārvaldības struktūras.

15. pants

Valde

1. Valde vada Eiropas asociācijas darbību Eiropas asociācijas interesēs, cenšoties sasniegt tās mērķus, kā tas ir paredzēts Eiropas asociācijas statūtos.
2. Valdi saskaņā ar statūtiem ievēl pilnsapulce. Informāciju par valdes sastāvu dara pieejamu valsts asociāciju iestādei sešu mēnešu laikā no valdes ievēlēšanas dienas. Valsts asociāciju iestāde par to informē Eiropas asociāciju padomi. Visas izmaiņas valdes sastāvā dara pieejamas tādā pašā veidā. Eiropas asociācija šādu informāciju dara publiski pieejamu.
3. Neviena persona nav tiesīga kļūt par valdes locekli, un tai nedrīkst piešķirt pilnvaras vai uzticēt vadības vai pārstāvības kompetenci saskaņā ar 6. punktu, ja personai ir liegts ieņemt amatu valdē vai ir liegta iespēja ieņemt amatus juridiskas personas vadības vai uzraudzības struktūrās šādu iemeslu dēļ:
 - a) šai personai piemērojamie Savienības vai valsts tiesību akti;
 - b) Savienības vai valsts tiesību akti, kurus piemēro juridiskajām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu ir noteiktas dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas asociācijas juridiskā adrese; vai
 - c) dalībvalstī ir pieņemts vai atzīts tiesas lēmums vai administratīvs akts.
4. To funkciju ietvaros, kas visiem valdes locekļiem ir noteiktas ar šo regulu un Eiropas asociācijas statūtiem, visiem valdes locekļiem ir vienādas tiesības un pienākumi.
5. Valde vadības pilnvaras vai pienākumus var deleģēt komitejām, kuru sastāvā ir viens vai vairāki Eiropas asociācijas biedri. Ar statūtiem vai pilnsapulcē pieņem šādas deleģēšanas nosacījumus.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

6. Valde var sasaukt kārtējās un ārkārtas sanāksmes. Valdes kārtējās sanāksmes notiek saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtos noteikto regularitāti un vismaz divas reizes gadā, lai apspriestu Eiropas asociācijas projektu darbības pārskatus, darbību un paredzamo perspektīvu.
7. Valde reizi gadā sagatavo ziņojumu par Eiropas asociācijas pārskatiem un darbību, ko tā nosūta valsts asociāciju iestādei un Eiropas asociāciju padomei. Eiropas asociācija šādu ziņojumu dara publiski pieejamu.
8. Neskarot 22. panta 2. punktu un ciktāl tas attiecas uz 3. panta 2. punktā minētajām struktūrām, valde reizi gadā sagatavo finanšu pārskatu par Eiropas asociācijas pārskatiem, tostarp sniedz norādi par ienākumiem no saimnieciskās darbības un līdzekļiem, piemēram, kredītiem un banku aizdevumiem, ziedojumiem vai nekompensētiem skaidras naudas līdzekļiem, vai saņemtu īpašumu iepriekšējā kalendārajā gadā, kā arī nākamā finanšu gada budžeta projektu. Saskaņā ar valsts tiesību aktiem dalībvalstis var pieprasīt valdei finanšu pārskatu darīt pieejamu kompetentajai iestādei un asociācijas biedriem. Šādā gadījumā biedri var prasīt valdei sniegt papildu informāciju, tostarp par finansējuma avotiem. Biedri to var darīt tikai tad, ja pēc gada finanšu pārskata izskatīšanas tas ir nepieciešams pārredzamības un pārskatatbildības nolūkā un ar nosacījumu, ka šāda prasība ir samērīga. Tādēļ Eiropas asociācijai ir pienākums veikt pilnīgu un precīzu uzskaiti par visiem finanšu darījumiem, kā noteikts 23. panta 1. punktā.
9. Valdes locekļi ir pilnvaroti pārstāvēt Eiropas asociāciju darījumos ar trešām personām un tiesvedībā, ievērojot asociācijas statūtos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus. Ja pilnvaras pārstāvēt Eiropas asociāciju darījumos ar trešām pusēm ir piešķirtas diviem vai vairākiem valdes locekļiem, minētās personas šo pilnvarojumu īsteno kolektīvi.
10. Visas darbības, ko valdes locekļi veic Eiropas asociācijas vārdā, Eiropas asociācijai ir saistošas attiecībā ar trešām pusēm, ja vien attiecīgie valdes locekļi nepārsniedz pilnvaras, kas valdei ir piešķirtas ar piemērojamiem tiesību aktiem vai ir likumīgi jāpilda saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtiem.

16. pants

Biedru pilnsapulce

1. Eiropas asociācijas pilnsapulci, kurā pulcējas visi biedri, apzīmē ar vārdu "pilnsapulce".
2. Valde sasauc biedru pilnsapulci saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtiem.
3. Biedrus par pilnsapulci informē ne vēlāk kā 15 kalendārās dienas pirms noteiktā pilnsapulces datuma.
4. Valde var sasaukt pilnsapulci jebkurā laikā vai nu pēc savas iniciatīvas, vai pēc vismaz vienas ceturtdaļas tās locekļu pieprasījuma. Statūtos var noteikt zemāku robežvērtību.
5. Pilnsapulces sanāksmes var notikt, biedriem klātesot, tiešsaistē vai apvienojot abas iespējas, un tas neietekmē nedz šādu pilnsapulču likumību, nedz pieņemto lēmumu spēkā esamību. Valde lemj par to, kurš no trim veidiem tiek izmantots katrā pilnsapulcē, ja vien asociācijas biedru vairākums neierosina citu veidu.
6. Pilnsapulces pavēstē norāda tās sasaukšanas iemeslus un darba kārtībā iekļaujamos jautājumus.
7. Katram biedram saskaņā ar statūtos paredzētajiem noteikumiem ir tiesības pirms katras pilnsapulce saņemt informāciju un iepazīties ar dokumentiem.
8. Katram biedram ir tiesības piedalīties pilnsapulcē, tajā uzstāties un iesniegt priekšlikumus.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

9. Biedru tiesības balsot pilnsapulcē un iesniegt priekšlikumus īsteno saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtiem, kā noteikts 8. panta 2. punkta j) apakšpunktā.
10. Biedri pirms attiecīgās sanāksmes saskaņā ar procedūru, kas jānosaka Eiropas asociācijas statūtos, var iecelt citu biedru, kurš viņus pārstāvētu pilnsapulcē. Biedrs nedrīkst pārstāvēt vairāk kā divus citus biedrus.
11. Ja vien nav noteikts citādi, pilnsapulces lēmumus par kārtējiem jautājumiem parasti pieņem ar klātesošo vai pārstāvēto locekļu balsu vairākumu. Balsis sadala saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtu noteikumiem.

17. pants

Asociācijas nodaļas un vadošie biedri

1. Eiropas asociācijai var būt reģionālās nodaļas. Nodaļas neuzskata par atsevišķām juridiskām personām, bet tās asociācijas vārdā var organizēt darbības un šādas darbības pārvaldīt, ievērojot statūtos noteiktās prasības.
2. Eiropas asociācijas valde var nodaļas vai biedrus, kas ir juridiskas personas, iecelt par vadošajiem Eiropas asociācijas projektu izpildītājiem un īstenotājiem. Dalībvalstis ļauj nodaļām vai biedriem attiecīgo valstu jurisdikcijā esošus projektus īstenot kā Eiropas asociācijas vadošajiem rīcībspēkiem.

18. pants

Statūtu grozījumi

1. Visus grozījumus Eiropas asociācijas statūtos apspriež šim nolūkam sasauktā pilnsapulcē.
2. Biedriem par pilnsapulces sanāksmēm, kuras sasauc, lai apspriestu Eiropas asociācijas statūtos ierosinātos grozījumus un pieņemtu par tiem lēmumus, paziņo vismaz 30 kalendārās dienas pirms noteiktā sanāksmes datuma. Paziņojumā iekļauj attiecīgos priekšlikumus.
3. Pilnsapulce ir pilnvarota veikt statūtu grozījumus, ja tajā piedalās vai ir pārstāvēta vismaz puse Eiropas asociācijas biedru plus viens biedrs.
4. Grozījumus Eiropas asociācijas statūtos pieņem, ja par tiem nobalso vismaz divas trešdaļas pilnsapulcē klātesošo vai pārstāvēto biedru.
5. Grozījumus attiecībā uz Eiropas asociācijas deklarēto mērķi pieņem, ja par tiem nobalso vismaz trīs ceturtdaļas pilnsapulcē klātesošo vai pārstāvēto biedru.
6. Pieņemto statūtu tekstu sešu mēnešu laikā no to pieņemšanas dienas dara pieejamu valsts asociāciju iestādei, kas par to informē Eiropas asociāciju padomi. Šādu informāciju Eiropas asociācija dara publiski pieejamu un paziņo Eiropas asociāciju padomei iekļaušanai Eiropas datubāzē, kas minēta 5. panta 5. punkta b) apakšpunktā.

III nodaļa

Noteikumi par attieksmi pret Eiropas asociācijām dalībvalstīs

19. pants

Diskriminācijas aizlieguma princips

1. Jebkāda diskriminējoša attieksme pret Eiropas asociācijām ir aizliegta.
2. Eiropas asociācijām piemēro tādu pašu režīmu kā līdzvērtīgām valsts struktūrām, kuras noteiktas saskaņā ar 3. panta 2. punktu.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

20. pants

Sabiedriskā labuma statuss

1. Eiropas asociācijai var piešķirt sabiedriskā labuma statusu, ja ir izpildīti šādi kumulatīvi nosacījumi:
 - a) organizācijas mērķis un darbības ir vērstas uz tāda sabiedriskā labuma mērķa sasniegšanu, kas kalpo sabiedrības vai tās daļas labklājībai un tādējādi veicina sabiedrisko labumu, izņemot gadījumus, kad sabiedriskā labuma sasniegšana paredz sistemātisku un tiešu konkrētu politisko partiju struktūrām izdevīgu rīcību. Šādus mērķus cita starpā uzskata par vērstiem uz sabiedriskā labuma mērķi:
 - i) mākslas, kultūras vai vēstures objektu saglabāšana;
 - ii) vides aizsardzība un klimata pārmaiņas;
 - iii) veicināt un aizsargāt pamattiesības un Savienības vērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un jebkādas diskriminācijas izskaušanu dzimuma, rases, etniskās piederības, reliģijas, invaliditātes, dzimumorientācijas vai jebkādu citu iemeslu dēļ;
 - iv) sociālais taisnīgums, sociālā iekļaušana un nabadzības novēršana vai mazināšana;
 - v) humanitārais atbalsts un humānā palīdzība, tostarp katastrofu seku likvidēšana;
 - vi) attīstības palīdzība vai attīstības sadarbība;
 - vii) neaizsargātu iedzīvotāju grupu aizsardzība un palīdzība un atbalsts tām, tostarp bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem, personām ar invaliditāti, personām, kas vēlas saņemt starptautisko aizsardzību vai izmanto to, un bezpajumtniekiem;
 - viii) dzīvnieku aizsardzība;
 - ix) zinātne, pētniecība un inovācija;
 - x) izglītība, apmācība un jauniešu iesaiste;
 - xi) veselības un labklājības veicināšana un aizsardzība, tostarp medicīniskās aprūpes sniegšana;
 - xii) patērētāju tiesību aizsardzība; kā arī
 - xiii) amatieru sports un tā popularizēšana;
 - b) pārpalikums no jebkuras saimnieciskas vai citas ienākumus nesošas darbības, ko radījusi organizācija, tiek izmantots, tikai lai veicinātu organizācijas sabiedriskā labuma mērķus;
 - c) organizāciju darbības izbeigšanas gadījumā tiesību aktos paredzētie aizsardzības pasākumi garantē, ka visi aktīvi arī turpmāk kalpos sabiedriskā labuma mērķiem; un
 - d) organizācijas vadības struktūru locekļi, kuri nav tās darbinieki, nav tiesīgi saņemt atalgojumu, kas pārsniedz atbilstīgu piemaksu par izdevumiem.
2. Eiropas asociācijai ir tiesības saskaņā ar šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām tās dalībvalsts asociāciju iestādē, kurā atrodas tās juridiskā adrese, iesniegt pieteikumu atzīt asociācijas par tādu, kas dod ieguldījumu sabiedriskā labuma gūšanā.
3. Lēmumu par pieteikumu par sabiedriskā labuma statusa piešķiršanu valsts asociāciju iestāde pieņem saskaņā ar 10. panta 8. un 9. punktā noteikto procedūru.
4. Dalībvalstis pret Eiropas asociāciju, kurai ir piešķirts sabiedriskā labuma statuss, izturas tāpat kā pret juridiskajām personām, kam to jurisdikcijā ir piešķirts atbilstošs statuss.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

21. pants

Valsts regulējuma princips

Eiropas asociāciju reglamentē valsts tiesību aktu noteikumi, kurus piemēro juridiskām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu ir noteiktas dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas asociācijas juridiskā adrese.

22. pants

Princips par attieksmi bez patvaļas

Dalībvalstu attieksme pret Eiropas asociāciju nedrīkst būt atšķirīga, pamatojoties vienīgi uz asociācijas mērķu, darbības jomas vai finansējuma avotu politisko vēlamību.

IV NODAĻA

Finansēšana un ziņošana

23. pants

Līdzekļu vākšana un brīva aktīvu izmantošana

1. Eiropas asociācijas var ikvienā dalībvalstī un trešās valstīs no jebkura avota — publiskām struktūrām, privātpersonām vai privātām struktūrām — prasīt jebkādu resursus, tostarp finanšu, nemonētārus un materiālos resursus, kā arī šādus resursus no minētajiem avotiem saņemt, tos pārvaldīt vai ziedot kādam citam no iepriekšminētajiem avotiem, kā arī tiem prasīt un no tiem saņemt cilvēkresursus.

2. Uz Eiropas asociācijām attiecas Savienības un piemērojamie valsts tiesību aktu noteikumi par nodokļiem, muižu, ārvalstu valūtu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, kā arī noteikumi, kuri reglamentē vēlēšanu un politisko partiju finansēšanu un kurus piemēro juridiskām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu ir noteiktas dalībvalstī, kurā atrodas Eiropas asociāciju juridiskā adrese.

3. Uz Eiropas asociācijām attiecas ziņošanas un publiskošanas pienākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp attiecībā uz valdes sastāvu, statūtu noteikumiem, finansēm un finanšu pārskatiem, ciktāl šādi pienākumi atbilst vispārējās intereses mērķim nodrošināt, ka Eiropas asociācijas darbojas pārredzami un pārskatatbildīgas, un ciktāl šādi pienākumi ir nepieciešami un samērīgi.

Šā punkta pirmajā daļā minēto pienākumu izpildes gaitā uz Eiropas asociācijām neattiecas stingrāki noteikumi nekā tie, kas piemērojami līdzvērtīgām valsts struktūrām, kuras noteiktas saskaņā ar 3. panta 2. punktu, un peļņas organizācijām. Šādi ziņošanas un publiskošanas pienākumi nerada atšķirīgu attieksmi pret Eiropas asociācijas tiesībām un pienākumiem vai to ierobežojumus neatkarīgi no tā, cik vēlams ir tās mērķis vai finansējuma avoti.

24. pants

Grāmatvedība un revīzija

1. Eiropas asociācijas veic pilnīgu un precīzu uzskaiti par visiem finanšu darījumiem.

2. Eiropas asociācijas vismaz reizi gadā sagatavo:

- a) gada pārskatus;
- b) konsolidētos pārskatus, ja tādi ir;
- c) budžeta prognozi nākamajam finanšu gadam; kā arī
- d) gada darbības pārskatu.

Valde gada darbības pārskatu un finanšu pārskatu nosūta valsts asociāciju iestādei saskaņā ar 14. panta 7. un 8. punktu.

3. Gada darbības pārskatā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- a) informācija par Eiropas asociācijas darbību pārskata gadā;
- b) informāciju par paredzamajām perspektīvām, ja tāda ir pieejama; un
- c) aprakstu par to, kā iepriekšējā gadā veicināts sabiedriskā labuma mērķis, ja Eiropas asociācijai ir piešķirts attiecīgais statuss.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

4. Eiropas asociācijas gada pārskatus un vajadzības gadījumā konsolidētos pārskatus revidē saskaņā ar noteikumiem, kurus piemēro juridiskajām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu ir noteiktas dalībvalstī, kurā atrodas attiecīgās Eiropas asociācijas juridiskā adrese. Revīziju veic vismaz reizi četros gados un ne biežāk kā reizi divos gados.
5. Šā panta 4. punktā paredzētās revīzijas gaitā tapušo ziņojumu dara zināmu veidā, kas ir noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā atrodas attiecīgās Eiropas asociācijas juridiskā adrese.
6. Dalībvalstu iestādes neprasa Eiropas asociācijām sniegt piekļuvi informācijai par saviem biedriem, kas ir fiziskas personas, ja vien tas nav nepieciešams kriminālizmeklēšanai par noziedzīgiem nodarījumiem, par ko var piemērot brīvības atņemšanas sodu, kura maksimālais ilgums ir vismaz viens gads, un ja tas nav prasīts ar neatkarīgas tiesas nolēmumu.
7. Valsts asociāciju iestāde reizi divos gados Eiropas asociāciju padomei sniedz pārskatu ar attiecīgo informāciju par visām 4. punktā minētajām revīzijām, un Eiropas asociāciju padome nodrošina ziņojuma publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā arī savā tīmekļa vietnē.
8. Eiropas asociācijām piemērojami grāmatvedības un revīzijas noteikumi nav mazāk labvēlīgi par tiem, ko piemēro uzņēmumiem, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK⁽¹⁰⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES⁽¹¹⁾.
9. Šo pantu piemēro, neskarot labvēlīgākus attiecīgos valsts noteikumus dalībvalstī, kurā atrodas juridiskā adrese.

V nodaļa

Sadarbība ar dalībvalstīm un atbildība

25. pants

Sadarbība ar dalībvalstīm

1. Reģistrētājas dalībvalsts valsts asociāciju iestāde savlaicīgi apspriežas ar citu dalībvalstu valsts asociāciju iestādēm par visiem būtiskajiem jautājumiem, kas attiecas uz attiecīgās Eiropas asociācijas likumību un atbildību, un par to informē Eiropas asociāciju padomi.
2. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, valsts asociāciju iestādes katru gadu sniedz pārskatu par visu attiecīgo informāciju, kas attiecas uz lēmumiem par Eiropas asociācijām dalībvalstu teritorijā. Pārskats ietver to gadījumu sarakstu, kad pret Eiropas asociācijām uzsākta kriminālizmeklēšana, tostarp gadījumos, kad saskaņā ar 24. panta 6. punktu pieprasīts izpaust informāciju par biedriem.
3. Ja Eiropas asociāciju padome uzskata, ka valsts asociāciju iestāde nav izpildījusi šīs regulas prasības, tā sniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju. Komisija izvērtē minēto informāciju un attiecīgi rīkojas.
4. Eiropas asociācijām ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai apstrīdētu valsts asociāciju iestādes pieņemtos lēmumus, tostarp iespēja panākt šādu lēmumu pārskatīšanu tiesā.

26. pants

Eiropas asociāciju un to valdes locekļu atbildība

1. Eiropas asociācijas atbildību reglamentē noteikumi, ko piemēro juridiskajām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu noteiktas dalībvalstī, kurā ir Eiropas asociācijas juridiskā adrese.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. Eiropas asociācijas valdes locekļi ir solidāri atbildīgi par zaudējumiem vai kaitējumu, kas Eiropas asociācijai radušies, jo valdes locekļi nav pildījuši ar viņu funkcijām saistītos pienākumus. Tomēr atbildība nav solidāra par zaudējumiem vai kaitējumu, kas radušies Eiropas asociācijai, ja ir pierādīts, ka nav izpildīti konkrēti pienākumi, kuri saistīti tikai ar attiecīgā valdes locekļa funkcijām.
3. Statūtos paredz nosacījumus procedūras uzsākšanai pret valdes locekļiem Eiropas asociācijas vārdā.

VI nodaļa

Darbības izbeigšana, maksātnespēja, likvidācija

27. pants

Brīvprātīga darbības izbeigšana

1. Eiropas asociācija darbību var izbeigt:
 - a) ar valdes lēmumu saskaņā ar Eiropas asociācijas statūtu noteikumiem, ar pilnsapulces piekrišanu; vai
 - b) ar pilnsapulces lēmumu; pilnsapulce var atsaukt šādu lēmumu, pirms oficiāli stājas spēkā Eiropas asociācijas darbības izbeigšana vai likvidācija.
2. Eiropas asociācija informē valsts asociāciju iestādes par savu lēmumu brīvprātīgi izbeigt darbību saskaņā ar 1. punktu ne vēlāk kā 15 dienas pēc šāda lēmuma pieņemšanas.
3. Valsts asociāciju iestāde nekavējoties svītros Eiropas asociāciju no attiecīgā valsts reģistra un ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc tam, kad ir uzzinājusi par Eiropas asociācijas darbības izbeigšanu, informē Eiropas asociāciju padomi un Eiropas Savienības Publikāciju biroju par Eiropas asociācijas darbības izbeigšanu saskaņā ar 1. punktu. Eiropas asociāciju iestāde tūlīt pēc šāda paziņojuma publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* paziņojumu par Eiropas asociācijas darbības izbeigšanu un svītros Eiropas asociāciju no Savienības digitālās datubāzes, un Publikāciju birojs *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu par Eiropas asociācijas darbības izbeigšanu.
4. Eiropas asociācijas darbības izbeigšana stājas spēkā visā Savienībā no dienas, kad asociācija svītrotā no attiecīgā valsts reģistra.

28. pants

Darbības piespiedu izbeigšana

1. Eiropas asociācijas darbību var izbeigt tikai ar tās dalībvalsts kompetentās tiesas galīgo lēmumu, kurā ir vai ir bijusi Eiropas asociācijas pēdējā juridiskā adrese, ja:
 - a) Eiropas asociācijas juridiskā adrese tiks vai ir pārcelta ārpus Savienības teritorijas;
 - b) vairs netiek pildīti šajā regulā paredzētie Eiropas asociācijas dibināšanas nosacījumi; vai
 - c) Eiropas asociācijas darbības vairs nav saderīgas ar Savienības mērķiem un vērtībām vai nopietni apdraud sabiedrisko drošību.
2. Ja lēmums par darbības izbeigšanu tiek pieņemts saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu, Eiropas asociāciju iestāde paredz Eiropas asociācijai pietiekamu laikposmu, kurā tā novērš konstatētos trūkumus, pirms lēmums stājas spēkā.
3. Pieteikuma iesniedzējiem ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai pārsūdzētu lēmumu par darbības izbeigšanu kompetentajās pārsūdzības tiesās.
4. Valsts asociāciju iestādes nekavējoties svītros Eiropas asociāciju no attiecīgā valsts reģistra un ne vēlāk kā 15 dienas pēc tam, kad lēmums ir stājies spēkā, informē Eiropas asociāciju padomi un Eiropas Savienības Publikāciju biroju par Eiropas asociācijas darbības piespiedu izbeigšanu. Eiropas asociāciju padome tūlīt pēc šāda paziņojuma svītros Eiropas asociāciju no Savienības digitālās datubāzes un Publikāciju birojs publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* paziņojumu par Eiropas asociācijas darbības izbeigšanu.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

5. Eiropas asociācijas darbības izbeigšana stājas spēkā visā Savienībā no dienas, kad asociācija svītrotā no attiecīgā valsts reģistra.

29. pants

Likvidācija un maksātspēja

1. Eiropas asociācijas darbības izbeigšana izraisa tās likvidāciju. Šādu likvidāciju reglamentē tiesību akti, kurus piemēro juridiskajām personām, kas saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu noteiktas dalībvalstī, kurā ir Eiropas asociācijas juridiskā adrese.

2. Eiropas asociācija saglabā savu statusu šīs regulas 13. panta nozīmē līdz likvidācijas pabeigšanai.

30. pants

Pārskatīšana un izvērtēšana

Komisija līdz ... [pieci gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] nosūta Padomei un Eiropas Parlamentam ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un attiecīgā gadījumā arī grozījumu priekšlikumus.

VII nodaļa

31. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

II DAĻA

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOMES DIREKTĪVAI

par kopējiem minimālajiem standartiem bezpeļņas organizācijām Eiropas Savienībā (Minimālo standartu direktīva)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Biedrošanās brīvība ir pamattiesības, kas ir atzītas Līgumā par Eiropas Savienību (LES) un Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ("Harta") un dalībvalstu konstitūcijās un kas ir būtiskas demokrātijas funkcionēšanai, un ir būtisks nosacījums, lai indivīdi varētu īstenot citas pamattiesības, tostarp tiesības uz vārda brīvību.
- (2) Tiek aizsargātas noteiktas bezpeļņas organizāciju tiesības, tostarp pamattiesības, kā tas izriet no Eiropas Savienības Tiesas (EST) un Eiropas Cilvēktiesību tiesas attiecīgās judikatūras.
- (3) Bezpeļņas organizācijas sniedz būtisku ieguldījumu ar sabiedrības interesēm saistītu mērķu sasniegšanā un Savienības mērķu sasniegšanā, tostarp veicinot sabiedrības aktīvu līdzdalību mūsu ekonomiskajā, demokrātiskajā un sabiedriskajā dzīvē.
- (4) Mūsdienās bezpeļņas organizācijas, īstenojot savus mērķus, pilnībā piedalās ekonomikas dzīvē un iekšējā tirgus attīstībā, tostarp iesaistoties dažādās gan valsts, gan starpvalstu nozīmes darbībās un regulāri iesaistoties saimnieciskajā darbībā.
- (5) Jo īpaši bezpeļņas organizācijas ir galvenie virzītājspēki trešā sektora attīstībai, kurš saskaņā ar aplēsēm nodarbina aptuveni 13 % no darbaspēka visā Eiropā, pamatojoties uz rezultātiem, kas gūti 2014.–2017. gada projektā "The Contribution of the Third Sector to Europe's Socio-economic Development" [par trešā sektora ieguldījumu Eiropas sociālajā un ekonomiskajā attīstībā], ko koordinēja Oslo Sociālās pētniecības institūts (ISF) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ <https://cordis.europa.eu/project/id/613034/reporting>.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- (6) Bezpeļņas organizācijas ir nozīmīgas ES iekšējā tirgus atbalsta politikas izstrādes un īstenošanas dalībnieces, par ko liecina to iesaistīšanās dažādās ekspertu grupās, piemēram, Augsta līmeņa forumā pārtikas piegādes ķēdes darbības uzlabošanai.
- (7) Ziņojumos, tostarp ES Pamattiesību aģentūras ziņojumos, ir norādīts uz daudziem šķēršļiem, kas izriet no valstu normatīvajiem aktiem vai administratīvās prakses, kuri reglamentē bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darījumus, finansēšanu un pārrobežu darbību un kuri ietekmē juridisko vai fizisko personu vai šādu personu grupu spēju iedibināt, reģistrēt bezpeļņas organizācijas vai veikt to darījumus visā Savienībā neatkarīgi no to valstspiederības.
- (8) Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja ir aicinājusi dalībvalstis noteikt filantropijai labvēlīgu vidi saskaņā ar Savienības brīvībām un pamattiesībām, kas veicina filantropisku darbību un iedzīvotāju rīcību, privātu atbalstu sabiedriskā labuma mērķiem un filantropisku organizāciju izveidi^(?). Tāpēc ir svarīgi stiprināt publiskā sektora iestāžu un filantropisko organizāciju darba papildināmību un nodrošināt, ka valstu tiesību akti un Savienības politika veicina privāto resursu ziedošanu kopējam labumam, izmantojot kapitāla brīvu plūsmu kopā ar nediskriminācijas principu un vienlīdzīgu fiskālo attieksmi pret Eiropas filantropiskajām organizācijām, lai izmantotu pārrobežu ziedojumu un ieguldījumu potenciālu kopējam labumam.
- (9) Neraugoties uz pārrobežu asociāciju un bezpeļņas organizāciju skaita ievērojamo pieaugumu Savienībā, patlaban nav saskaņota Eiropas tiesiskā regulējuma, kas ļautu tām pienācīgi darboties un organizēties pārrobežu līmenī.
- (10) Ņemot vērā bezpeļņas organizāciju nozīmi, ir ļoti svarīgi, lai to dibināšana un darbība tiktu efektīvi veicināta un aizsargāta dalībvalstu tiesību aktos.
- (11) Ar Eiropas Padomes Ministru komitejas Ieteikumu CM/Rec(2007)14 par nevalstisko organizāciju juridisko statusu Eiropā dalībvalstis jau ir atzinušas bezpeļņas organizāciju un jo īpaši nevalstisko organizāciju lomu kā būtisku elementu pilsoniskās sabiedrības ieguldījumā demokrātiskas valdības pārredzamības un pārskatatbildības veicināšanā un noteica obligātos standartus, kas jāievēro attiecībā uz šādu organizāciju izveidi, pārvaldību un vispārējām darbībām.
- (12) Kopīgajās pamatnostādnēs par biedrošanās brīvību (CDL-AD(2014)046), ko pieņēmusi Eiropas Komisija "Demokrātija caur tiesībām" (Venēcijas komisija) un EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību birojs (ODIHR), ir sniegtas norādes likumdevējiem par to, kā valsts tiesību aktos transponēt starptautiskos cilvēktiesību standartus attiecībā uz tiesībām uz biedrošanās brīvību.
- (13) Savienības līmenī ir jābalstās uz spēkā esošajiem standartiem attiecībā uz bezpeļņas organizācijām atbilstīgi biedrošanās brīvības un kapitāla brīvas aprites principam, lai nodrošinātu vienādu aizsardzības līmeni un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visām bezpeļņas organizācijām, kas ir iedibinātas Savienībā, un lai nodrošinātu labvēlīgu vidi, kurā šīs organizācijas bez šķēršļiem var veicināt iekšējā tirgus darbību.
- (14) Šai direktīvai būtu jātuvina dalībvalstu tiesību akti attiecībā uz dažiem bezpeļņas organizāciju dibināšanas, reģistrācijas, darījumu veikšanas, finansēšanas, ziņošanas un pārrobežu darbības aspektiem.
- (15) Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu noteikumus par nodokļu uzlikšanu bezpeļņas organizācijām, kas ir iedibinātas, reģistrētas vai veic darījumus to teritorijā. Īstenojot tās noteikumus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, ka nodokļu tiesību aktu jomā netiek ieviesti vai piemēroti noteikumi, kas ietekmē bezpeļņas organizāciju reģistrāciju, darījumu veikšanu, finansēšanu un pārrobežu pārvietošanu, tādējādi apejot šajā direktīvā paredzēto noteikumu tekstu vai saturu.

(?) Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu "Eiropas filantropija — neizmantojams potenciāls", SOC/611.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- (16) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu krimināltiesības. Īstenojot tās noteikumus, dalībvalstīm būtu jāraugās, lai netiktu ieviestas vai piemērotas krimināltiesības, noteikumi, kas īpaši reglamentē vai ietekmē bezpeļņas organizāciju reģistrāciju, darījumus, finansēšanu un pārvietošanu pāri robežām, apejot šajā direktīvā paredzēto noteikumu tekstu vai saturu.
- (17) Šī direktīva būtu jāpiemēro Savienībā iedibinātām bezpeļņas organizācijām, kuras ir paredzētas kā fizisku vai juridisku personu brīvprātīgas asociācijas, kā arī organizācijām, kuras nav balstītas uz biedru dalību un kuru aktīvi ir piešķirti konkrēta mērķa sasniegšanai, piemēram, nodibinājumiem, kuri izveidoti uz nenoteiktu laiku un kuru galvenais mērķis nav peļņas gūšana, un kuras ir neatkarīgas un pašpārvaldītas. Tam, ka organizācijai nav piešķirts juridiskas personas statuss, nevajadzētu to izslēgt no šajā direktīvā paredzētās aizsardzības.
- (18) Nosakot, vai organizācija ir bezpeļņas organizācija saskaņā ar šo direktīvu, tiešie labuma guvēji no organizācijām, kuru mērķis ir sniegt aprūpes pakalpojumus personām ar īpašām sociālām vajadzībām vai veselības stāvokli, nebūtu jāuzskata par privātpersonām.
- (19) Politiskās partijas būtu jāizslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas, ciktāl to darbības ir saistītas ne tikai ar kopīgu interešu, darbību vai mērķu sasniegšanu, bet arī ar mērķi kopīgi sasniegt un izmantot politisko varu.
- (20) Arodbiedrības un arodbiedrību asociācijas būtu jāizslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas. Dalībvalstīm šī izslēgšana nekādā gadījumā nebūtu jāizmanto, lai pamatotu valsts, Savienības vai starptautiskajos tiesību aktos vai cilvēktiesību instrumentos, jo īpaši Eiropas Padomes Eiropas Sociālajā hartā un Starptautiskās darba organizācijas konvencijās un ieteikumos, kā arī attiecīgajā judikatūrā, atzīto arodbiedrību prerogatīvu un tiesību ierobežošanu.
- (21) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence attiecībā uz reliģisko, filozofisko un nekonfesionālo organizāciju statusu, kā noteikts LESD 17. pantā. Šajā saistībā organizācijas, kurām galvenokārt ir reliģisks, filozofisks un nekonfesionāls mērķis, piemēram, baznīcas, reliģiskās un nereliģiskās kopienas, būtībā būtu jāizslēdz no šīs direktīvas piemērošanas jomas. Tomēr dalībvalstīm to nevajadzētu izmantot, lai no šīs direktīvas piemērošanas jomas izslēgtu citas organizācijas, kuru izveides pamatā ir reliģiskas, filozofiskas vai nekonfesionālas vērtības un mērķi, piemēram, ticībā balstītas labdarības bezpeļņas organizācijas.
- (22) Būtu jāpieņem, ka ir likumīgas intereses piekļūt sūdzību mehānismam un administratīviem un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem personām, kuras ir vai ir bijušas tieši saistītas ar bezpeļņas organizāciju, piemēram, to dibinātājiem, direktoriem, darbiniekiem, kā arī visām personām, kurām ir kāda nozīme tiesvedībā saistībā ar bezpeļņas organizācijas darbību. Minētais pieņēmums būtu jāparedz arī personām, kuras gūst labumu no bezpeļņas organizācijas darbībām, ja šādi labuma guvēji varētu nebūt biedri, bet ja tie saņem vai ir saņēmuši pakalpojumus, vai ja uz tiem attiecas vai attiecas organizācijas lēmumi, kas ir ietekmējuši viņu ikdienas dzīvi, piemēram, pacientiem vai personām, kuras uzturas iestādēs vai patversmēs, kuras vada bezpeļņas organizācijas, vai labdarības ziedojumu, piemēram, pārtikas vai apģērba, saņēmējiem.
- (23) Valstu cilvēktiesību institūcijas ir neatkarīgas institūcijas, kas izveidotas atbilstīgi tiesību aktiem un saskaņā ar Parīzes principiem, kurus 1993. gadā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, un tās ir pilnvarotas aizsargāt un veicināt cilvēktiesības valsts līmenī saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesību normām un standartiem.
- (24) Bezpeļņas organizāciju brīvība noteikt mērķus un darbības izriet no starptautiskajiem un reģionālajiem cilvēktiesību standartiem. Tas arī nozīmē, ka šādām organizācijām ir tiesības brīvi noteikt to darbības jomu neatkarīgi no tā, vai tās ir vietējas, reģionālas, valsts vai starptautiskas organizācijas, un kļūt par citu organizāciju, federāciju un konfederāciju dalībniecēm.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- (25) Informācija par tādu bezpeļņas organizāciju dibinātāju un biedru identitāti, kas ir fiziskas personas, var būt sensitīva informācija. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka jebkuras prasības, kuru dēļ šādi personas dati tiek apstrādāti, neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679⁽³⁾ (Vispārīgā datu aizsardzības regula) un jo īpaši tās 9. pantu;
- (26) Ikvienai personai vajadzētu būt iespējai brīvi izlemt, vai pievienoties vai palikt bezpeļņas organizācijas biedram, un organizācijām vajadzētu būt iespējai brīvi noteikt dalības noteikumus, ievērojot tikai diskriminācijas aizlieguma principu. Dalībai bezpeļņas organizācijās nevajadzētu būt par pamatu sankciju vai ierobežojošu pasākumu piemērošanai, ja vien tas nav krimināltiesību piemērošanas sekas.
- (27) Noteikumiem par bezpeļņas organizācijām būtu jāatbilst diskriminācijas aizlieguma principam. Tas ietver pienākumu dalībvalstīm nodrošināt, lai nevienai personai vai personu grupai, kas vēlas dibināt asociāciju, netiktu radītas nepamatotas priekšrocības vai neizdevīga situācija attiecībā pret citu personu vai personu grupu.
- (28) Noteikumi par bezpeļņas organizācijām būtu jāīsteno regulatīvajām iestādēm, kas rīkojas objektīvi, neatkarīgi un savlaicīgi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Vajadzētu būt iespējai neatkarīgi pārskatīt, tostarp tiesā, lēmumus un normatīvus aktus, kas ietekmē bezpeļņas organizāciju tiesību un pienākumu īstenošanu.
- (29) Birokrātijas un regulatīvo prasību vienkāršošana un atvieglošana, ievērojot to, ka bezpeļņas organizācijas ir pašpārvaldītas organizācijas, nodrošinot, ka šīs prasības nav pārmērīgi apgrūtinājošas, racionalizē dibināšanas, reģistrācijas un reģistrācijas anulēšanas noteikumus un modernizē saistītās procedūras un sistēmas, nodrošinot bezpeļņas organizāciju darbībai labvēlīgu vidi visā Savienībā un uzlabojot pārredzamību un uzticēšanos nozarē. Šajā nolūkā direktīvā būtu jānosaka vispārēji pienākumi attiecībā uz administratīvo noteikumu vienkāršošanu, kā arī īpaši pienākumi attiecībā uz dažiem tiesiskā regulējuma aspektiem.
- (30) Bezpeļņas organizācijām, kas veicina sabiedrisko labumu, ir īpaši svarīga nozīme, un tādēļ tām visās dalībvalstīs ar vienādiem nosacījumiem būtu jāpiešķir labvēlīgs režīms.
- (31) Saskaņā ar principu par tiesību uz apvienošanās ierobežojumu nepieciešamību un samērīgumu bezpeļņas organizāciju aizliegšanai un to darbības izbeigšanai vienmēr vajadzētu būt galējas nepieciešamības pasākumiem un tiem nekad nevajadzētu būt tādu nelielu pārkāpumu sekām, kurus var labot vai novērst.
- (32) Būtu jāizveido noteikumu kopums par vienlīdzīgu attieksmi pret bezpeļņas organizācijām, to pārrobežu reorganizāciju un apvienošanu, lai veicinātu bezpeļņas organizāciju mobilitāti visā Savienībā.
- (33) Biedrošanās brīvība ir pamattiesības, un, lai gan dalībvalstu tiesību akti var neatzīt asociācijas, kas nav oficiāli iedibinātas, tam nevajadzētu ietekmēt šādu asociāciju tiesības pastāvēt un darboties to teritorijā.
- (34) Bezpeļņas organizācijām ir tiesības pastāvēt un aktīvi darboties saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Hartu, pat ja tās dalībvalsts iestādes, kurā tās iedibinātas, patvaļīgi ir atteikušas to reģistrāciju.
- (35) Bezpeļņas organizācijām vajadzētu būt tiesībām brīvi meklēt, saņemt un izmantot finanšu, materiālos un cilvēkresursus — gan vietējos, gan ārvalstu, gan starptautiskos — savu darbību veikšanai. Visā Savienībā bezpeļņas organizācijas ir ziņojušas par aizvien grūtāku piekļuvi resursiem, tostarp valsts finansējumam, un arvien vairāk dalībvalstu pauž bažas par to, cik samērīgi ir pieņemti stingrus noteikumus par bezpeļņas organizāciju piekļuvi ārvalstu finansējumam. Turklāt filantropiskās organizācijas ir ziņojušas par grūtībām dažos gadījumos saistībā ar ziedojumu vai dotāciju sniegšanu. Tādēļ ir nepieciešams noteikt bezpeļņas organizāciju finansēšanas principus un

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

standartus, tostarp attiecībā uz piekļuvi privātiem resursiem un valsts finansējumam un to izmantošanu, saimnieciskās darbības veikšanu un pienākumu nepamatoti neierobežot pārrobežu finansēšanu saskaņā ar Līgumu noteikumiem par kapitāla brīvu apriti.

- (36) Saskaņā ar LESD 63. pantu un Eiropas Savienības Hartas 7., 8. un 12. pantu bezpeļņas organizācijas ir aizsargātas pret diskriminējošiem, nevajadzīgiem, un nepamatotiem ierobežojumiem attiecībā uz piekļuvi resursiem un kapitāla brīvu apriti Savienībā. Tas attiecas arī uz iespējām meklēt, nodrošināt un izmantot gan vietējas, gan ārvalstu izcelsmes resursus, kas ir būtiski jebkura tiesību subjekta pastāvēšanai un darbību veikšanai. Saskaņā ar EST 2020. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-78/18 Eiropas Komisija pret Ungāriju⁽⁴⁾ ierobežojumus var noteikt tikai publiskās politikas vai sabiedriskās drošības interesēs, un tiem jābūt samērīgiem ar mērķi aizsargāt šādas intereses, un tie ir jāsteno ar vismazāk traucējošiem līdzekļiem, lai sasniegtu vēlamu mērķi. Tas cita starpā attiecas uz ierobežojumiem, kas izriet no noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanu, kurus piemēro saskaņā ar nepieciešamības un proporcionālītātes principiem, jo īpaši ņemot vērā riska novērtēšanas pienākumus saskaņā ar starptautiskajiem un Savienības tiesību aktiem. Tādēļ dalībvalstīm nevajadzētu piemērot nepamatotus, pārāk traucējošus vai graužošus pasākumus, tostarp ziņošanas prasības, kas organizācijām rada pārmērīgu vai dārgu slogu. Lai reaģētu uz sabiedrības interesēm nodrošināt pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz organizācijām, kas ietekmē sabiedrisko dzīvi un publiskās debates, bezpeļņas organizācijām būtu jāpiemēro ziņošanas un publiskošanas pienākumi attiecībā uz to pārstāvjiem un to pārvaldes struktūru locekļiem, to statūtu noteikumiem un finansējumu. Šādiem ziņošanas un publiskošanas pienākumiem nevajadzētu ierobežot bezpeļņas organizāciju tiesības un pienākumus.
- (37) EST savā judikatūrā atzīst kapitāla brīvas aprites principa piemērošanu mērķiem, kas ir sabiedrības interesēs, un ir interpretējusi LES un LESD noteiktās pamatbrīvības kā prasību nediskriminācijas principu piemērot līdzekļu devējiem un sabiedriskā labuma organizācijām Savienībā, tostarp attiecībā uz sabiedriskā labuma struktūru un to līdzekļu devēju nodokļu režīmu⁽⁵⁾. Tāpēc, ja valsts tiesību akti turpina diskriminēt ārvalstu organizācijas vai paredz tām piemērot ar augstām izmaksām saistītas un apgrūtinātas procedūras, tas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem.
- (38) Bezpeļņas organizācijām un to biedriem vajadzētu būt neierobežotām tiesībām uz privātumu un konfidencialitāti. Lai gan aizsardzība, ko nodrošina Savienības un valstu noteikumi par personas datu apstrādi, jau attiecas uz bezpeļņas organizācijām, būtu jānosaka minimālās garantijas, jo īpaši attiecībā uz bezpeļņas organizāciju dalības konfidencialitāti un konfidencialas un sensitīvas informācijas publiskošanu. Dalībvalstīm būtu jāaizliedz jebkāda veida bezpeļņas organizāciju uzraudzība ārpus krimināltiesību sistēmas.
- (39) Ar bezpeļņas organizācijām būtu savlaicīgi un jēgpilni jāapspriežas par to, kā tiek ieviesti, pārskatīti un īstenoti jebkādi tiesību akti, politika un prakse, kas ietekmē to darbību, tostarp par šīs direktīvas noteikumu transponēšanu un īstenošanu. Šajā nolūkā būtu jāizveido regulārs un pārredzams pilsoniskais dialogs visos pārvaldības līmeņos.
- (40) Šī direktīva neskar darba ņēmēju tiesības, tostarp pašreizējās tiesības saistībā ar maksātspēju un attiecībā uz atalgojumu. Darba devējiem ir jāpilda savas saistības neatkarīgi no tā, kādā formā tie darbojas.
- (41) Ar šo direktīvu nosaka minimālos standartus, un dalībvalstīm vajadzētu spēt ieviest vai saglabāt labvēlīgākus noteikumus bezpeļņas organizācijām ar nosacījumu, ka šādi noteikumi netraucē īstenot no šīs direktīvas izrietošos pienākumus. Šīs direktīvas transponēšanai nekādos apstākļos nebūtu jākalpo par pamatojumu tam, lai mazinātu aizsardzības līmeni, ko valsts tiesību akti jau piešķir bezpeļņas organizācijām jomās, kurās šī aizsardzība ir piemērojama.

⁽⁴⁾ Tiesas 2020. gada 18. jūnija spriedums lietā C-78/18 *Eiropas Komisija pret Ungāriju*, ECLI:EU:C:2020:476.

⁽⁵⁾ Lieta C-386/04 *Centro di Musicologia Walter Stauffer pret Finanzamt Munchen fur Körperschaften*, [2006] ECR I-8203; lieta C-318/07 *Hein Persche pret Finanzamt Ludenscheid*, [2009] ECR I-359; lieta C-25/10 *Missionswerk WernerHeukelbach eV pret Beļģiju*, [2011] 2 C.M.L.R. 35.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- (42) Saskaņā ar LESD 26. panta 2. punktu iekšējam tirgum ir jāaptver telpa bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte. Bezpeļņas organizācijas arvien vairāk veicina iekšējā tirgus attīstību, tostarp iesaistoties pārrobežu un starpvalstu darbībās. Tādējādi LESD 114. pants ir atbilstošs juridiskais pamats, lai pieņemtu pasākumus, kas ir nepieciešami iekšējā tirgus izveidei un darbībai.
- (43) Ar šīs direktīvas noteikumiem tiek ievērotas, veicinātas un aizsargātas pamattiesības un principi, kas Savienībai un tās dalībvalstīm ir saistoši saskaņā ar LES 6. pantu, kā jo īpaši atzīts Hartā. Ar šo direktīvu ir paredzēts konkrēti īstenot Hartas 12. pantu par biedrošanās brīvību un Hartas 11. pantu par tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, kas jāskata, ņemot vērā attiecīgos Eiropas Cilvēktiesību konvencijas noteikumus. Tādēļ ir būtiski, lai šīs direktīvas noteikumi tiktu īstenoti un piemēroti saskaņā ar pienākumu nepamatoti neierobežot, kā arī veicināt tiesību uz biedrošanās brīvību un vārda un informācijas brīvību īstenošanu un nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērotas citas pamattiesības un principi, tostarp tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvība, tiesības uz diskriminācijas aizliegumu, tiesības uz labu pārvaldību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz aizstāvību.
- (44) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, noteikt minimālus standartus Savienībā iedibinātām bezpeļņas organizācijām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs direktīvas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt vienotu pasākumu kopumu bezpeļņas organizācijām, kas iedibinātas Savienībā, lai nodrošinātu labvēlīgu vidi, kurā šīs organizācijas var sniegt ieguldījumu iekšējā tirgus darbībā. Tā tuvina dalībvalstu tiesību aktus, noteikumus un administratīvās normas attiecībā uz dažiem bezpeļņas organizāciju mērķu un darbību, reģistrācijas, darbību, finansēšanas, ziņošanas un pārrobežu darbību aspektiem.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro Savienībā iedibinātām bezpeļņas organizācijām.
2. Šajā direktīvā termins “bezpeļņas organizācija” attiecas uz fizisku vai juridisku personu brīvprātīgu un pastāvīgu grupu, kam ir kopīgas intereses, darbība vai mērķis, kā arī organizāciju, kura nav balstīta uz biedru dalību un kuras aktīvi piešķirti konkrēta mērķa sasniegšanai — kāds, piemēram, ir nodibinājums —, un kas neatkarīgi no veida, kādā asociācija vai organizācija ir iedibināta:
 - a) tiecas sasniegt galveno mērķi, kas nav peļņas gūšana, proti, ja no organizācijas darbībām tiek gūta peļņa, to pašu par sevi nevar sadalīt starp tās biedriem, dibinātājiem vai citām privātām pusēm, bet šo peļņu iegulda bezpeļņas organizācijas mērķu sasniegšanai;
 - b) ir neatkarīga tādā nozīmē, ka organizācija nav daļa no valdības vai administratīvas struktūras un valsts nekādā tās darbībā nepamatoti neiejaucas, un tās darbību neietekmē komerciālas intereses. Valsts finansējums neliedz organizāciju uzskatīt par neatkarīgu, ja vien netiek ietekmēta organizācijas darbības un lēmumu pieņemšanas autonomija;
 - c) īsteno pašpārvaldi tādā nozīmē, ka organizācijai ir institucionāla struktūra, kas tai ļauj pilnībā īstenot savas iekšējās un ārējās organizatoriskās funkcijas un pieņemt būtiskus lēmumus autonomā veidā un bez valsts vai citu ārēju dalībnieku nepamatotas iejaukšanās.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

3. Šo direktīvu piemēro bezpeļņas organizācijām, kas atbilst 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem neatkarīgi no tā, vai to pamatā ir vai nav biedru ieguldījumi, un neatkarīgi no tā, vai tām ir vai nav reģistrēts vai piešķirts juridiskas personas statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tās ir reģistrētas.
4. Politiskās partijas šīs direktīvas darbības jomā neietver.
5. Arod biedrības un arod biedrību asociācijas šīs direktīvas darbības jomā neietver.
6. Organizācijas, kurām galvenokārt ir reliģisks, filozofisks un nekonfesionāls mērķis, šīs direktīvas darbības jomā neietver. Tomēr izslēgšana no darbības jomas neattiecas uz citām organizācijām, kurām nav šāda konkrēta mērķa, bet kuru vērtību un mērķu pamatā ir reliģiski, filozofiski vai nekonfesionāli uzskati.

3. pants

Saistība ar citiem Savienības tiesību aktu noteikumiem

1. Dalībvalstis piemēro šīs direktīvas noteikumus saskaņā ar Līgumu noteikumiem par brīvību veikt uzņēmējdarbību un par pakalpojumu brīvu apriti un attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kas reglamentē šādu tiesību īstenošanu, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽⁶⁾.
2. Šī direktīva neskar Savienības un valstu tiesību aktus par personas datu aizsardzību, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679 un atbilstošos valstu tiesību aktu noteikumus.

II nodaļa

Vispārīgie pienākumi

4. pants

Minimālie standarti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Savienībā iedibinātas bezpeļņas organizācijas saņem šajā direktīvā paredzētās minimālās garantijas.
2. Šajā direktīvā paredzētās minimālās garantijas var ierobežot tikai tad, ja tas ir nepieciešami un samērīgi ar vispārējas nozīmes mērķiem, kas atzīti Savienības tiesību aktos, vai saistībā ar vajadzību aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
3. Šī direktīva neskar dalībvalstu tiesības ieviest vai saglabāt labvēlīgākus noteikumus bezpeļņas organizācijām ar nosacījumu, ka šādi noteikumi netraucē īstenot no šīs direktīvas izrietošos pienākumus.

5. pants

Diskriminācijas aizliegums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesību akti un administratīvā prakse, kas reglamentē bezpeļņas organizācijas, tostarp to dibināšanu, reģistrāciju, darbības, finansēšanu, finanšu un nodokļu režīmu vai nodokļu atvieglojumus un pārrobežu darbības, nediskriminē nevienu bezpeļņas organizāciju tās iedibinājuma vietas dēļ.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts tiesību akti vai administratīvā prakse, kas reglamentē bezpeļņas organizācijas, tostarp attiecībā uz to dibināšanu, reģistrāciju, darbības, finansēšanu un pārrobežu darbības, nediskriminē nevienu grupu vai individu tādu iemeslu dēļ kā, piemēram, vecums, izcelsme, ādas krāsa, dzimums, seksuālā orientācija, dzimumidentitāte, veselības stāvoklis, imigrācijas vai dzīvesvietas statuss, valoda, valsts, etniskā vai sociālā izcelsme, politiskie vai citi uzskati, fiziska vai garīga invaliditāte, īpašums, rase, reliģija vai pārliecība vai cits statuss.

6. pants

Administratīvo noteikumu vienkāršošana

1. Dalībvalstis iespēju robežās nodrošina to, ka tiek vienkāršoti valsts tiesību akti, noteikumi vai administratīvā prakse, kas reglamentē bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darbību, finansēšanu, ziņošanas pienākumus un pārrobežu darbību, lai nodrošinātu, ka visos līmeņos tiek aizsargāta biedrošanās brīvība un novērsta jebkādas šķēršļus un nepamatotu

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

diskrimināciju, kas ietekmē juridisku vai fizisku personu vai šādu personu grupu neatkarīgi no to valstspiederības spēju iedibināt un reģistrēt dalībvalsts teritorijā bezpeļņas organizāciju, kā arī spēju darboties, tostarp, piemēram, nodrošinot piekļuvi banku un finanšu pakalpojumiem, kā arī garantējot drošus pārrobežu ziedojumu un aktīvu izvietojuma kanālus gan Savienībā, gan arī ārpus tās.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijām, kas ir iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, ir piekļuve elektroniskās identifikācijas shēmām, lai veiktu administratīvās procedūras saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014⁽⁷⁾ (eIDAS regula).

7. pants

Tiesības uz labu pārvaldību

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to teritorijā iedibinātu, reģistrētu vai darbojošos bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darījumus, finansēšanu, ziņošanas pienākumus un pārrobežu darbību reglamentējošo valsts normatīvo aktu vai administratīvo praksi piemēro izraudzīta regulatīvā iestāde, kuras pilnvaras un funkcijas skaidri nosaka tiesību akti un īsteno saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību, tostarp attiecībā uz tiesībām uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bezpeļņas organizācijas, par kurām konstatēts, ka tās pārkāpj valsts normatīvos aktus vai administratīvo praksi, kas reglamentē bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darījumus, finansēšanu, ziņošanas pienākumus un pārrobežu darbības, tiek pienācīgi informētas par iespējamo pārkāpumu un tām tiek dotas plašas iespējas labot administratīva rakstura pārkāpumus.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka noteikumi un prakse attiecībā uz bezpeļņas organizāciju pārraudzību un uzraudzību ir paredzēti tiesību aktos un ir samērīgi ar to likumīgajiem mērķiem. Tas ietver arī garantijas, ka šādi noteikumi un prakse parasti nav stingrāki par tiem, ko piemēro privātiem uzņēmumiem, un, tos īstenojot, nenotiek ierakstīšanās bezpeļņas organizāciju iekšējā pārvaldībā un netiek radīts pārmērīgs administratīvais vai finansiālais slogs attiecīgajām organizācijām.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bezpeļņas organizāciju pārraudzību un reģistrāciju veic izraudzītas uzraudzības iestādes, kuru pilnvaras un funkcijas ir skaidri noteiktas tiesību aktos un īstentotas neatkarīgi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību, tostarp attiecībā uz iespējamo pārbaužu un revīziju pamatojumu, pārbaužu un revīziju procedūrām, ilgumu un apjomu, kā arī pārbaudes un revīzijas amatpersonu pilnvarām.

5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai ir pieejama visaptveroša un viegli saprotama informācija par valsts normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi, kas reglamentē to bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darījumus, finansēšanu, ziņošanas pienākumus un pārrobežu darbības, kuras ir iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, kā arī kompetento regulatīvo un uzraudzības iestāžu kompetenci, procedūras un darbību.

8. pants

Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kurām ir leģitīmas intereses, kas saistītas ar tādu bezpeļņas organizāciju dibināšanu, reģistrāciju, darbību, finansēšanu, ziņošanas pienākumiem un pārrobežu darbībām, kuras iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, ir pieejami efektīvi sūdzību mehānismi kompetentā neatkarīgā iestādē, piemēram, ombuda vai valsts cilvēktiesību iestādē, lai meklētu palīdzību savu tiesību aizstāvībai, un ka tās var piekļūt efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem administratīvā kārtībā un tiesā, lai lūgtu pārskatīt tos tiesību aktus vai lēmumus, kas ietekmē viņu tiesību un pienākumu īstenošanu. Šādas personas cita starpā ir bezpeļņas organizācijas, to dibinātāji, direktori, darbinieki un personas, kas gūst labumu no bezpeļņas organizāciju darbības.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regula (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurai pārsūdzībai vai apstrīdēšanai attiecībā uz lēmumu aizliegt bezpeļņas organizāciju vai izbeigt tās darbību, pārtraukt tās darbības vai iesaldēt tās aktīvus parasti ir apturošs efekts, ja vien tas nekavē piemērot krimināltiesību noteikumus.
3. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bezpeļņas organizācijām, kam ir juridiskas personas statuss, piešķir juridisku statusu valstu tiesās, tostarp attiecīgā gadījumā, lai tiesvedībā varētu sniegt liecību trešās personas.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka izraudzītās personas kompetentās valsts iestādēs un tiesās var pārstāvēt bezpeļņas organizācijas, kurām nav juridiskas personas statusa, lai izmantotu šajā pantā minētos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

III nodaļa

Tiesiskais regulējums

9. pants

Mērķi un darbības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas, kas darbojas to teritorijā, var brīvi noteikt savus mērķus un veikt darbības, kas vajadzīgas šādu mērķu sasniegšanai, un šādi mērķi un darbības var tikt ierobežoti tikai izņēmuma gadījumos sabiedrības drošības apsvērumu dēļ. Tās novērš visus šķēršļus vai ierobežojumus, kas ietekmē bezpeļņas organizāciju spēju īstenot šādus mērķus un veikt šādas darbības.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas to teritorijā var brīvi noteikt savas darbības jomu neatkarīgi no tā, vai tās ir vietējas, reģionālas, valsts mēroga vai starptautiskas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka formalitātes, kas reglamentē bezpeļņas organizāciju dibināšanu un darbību tās teritorijā, kā paredzēts valsts normatīvajos aktos vai administratīvajā praksē, nepamatotu finansiālu un administratīvu slogu nerada. Attiecībā uz organizācijām, kas nav balstītas uz biedru dalību, tas ietver iespēju likumīgi iedibināt šādas organizācijas dāvanu vai novēlējumu veidā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas to teritorijā var kļūt par citas bezpeļņas organizācijas, federācijas vai konfederācijas, kas iedibinātas vai reģistrētas to teritorijā vai citas dalībvalsts teritorijā, dalībniecēm, un nodrošina, ka šāda dalība nerada attiecīgajai organizācijai nekādus zaudējumus.

10. pants

Dalība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja to pieļauj bezpeļņas organizācijas juridiskā forma, jebkura fiziska vai juridiska persona var pieteikties dalībai bezpeļņas organizācijā, kas iedibināta, reģistrēta vai darbojas to teritorijā saskaņā ar šīs organizācijas statūtiem un dibināšanas līgumiem, un tās var brīvi izmantot dalības tiesības, ievērojot organizācijas statūtus un normatīvos ierobežojumus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka netiek piemērotas sankcijas vai ierobežojoši pasākumi saistībā ar dalību bezpeļņas organizācijās, kas iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi, izņemot gadījumus, kad šādas sekas izriet no krimināltiesību normu izpildes.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas, kas iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, var brīvi lemt par to biedru sastāvu. Tas var ietvert īpašu prasību noteikšanu biedriem, pamatojoties uz saprātīgiem un objektīviem kritērijiem.

11. pants

Statūti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas, kas iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, var brīvi pieņemt savus statūtus, dibināšanas līgumus un noteikumus, tostarp noteikumus par to iekšējās vadības struktūru, kā arī par valdes locekļu un pārstāvju iecelšanu.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts normatīvie akti vai administratīvā prakse attiecībā uz bezpeļņas organizāciju statūtiem neprasa bezpeļņas organizācijām savos statūtos sniegt vēl citu informāciju, izņemot:
 - a) organizācijas nosaukumu un adresi (juridiskā adrese);
 - b) organizācijas mērķus un darbības,
 - c) organizācijas pārvaldības noteikumus, tās pārvaldes struktūru pilnvaras un attiecīgā gadījumā to personu izraudzīšanos, kuras ir tiesīgas rīkoties organizācijas vārdā;
 - d) organizācijas biedru tiesības un pienākumus;
 - e) statūtu pieņemšanas datumu un dibinātāju, ja tie ir juridiskas personas, nosaukumu un juridisko adresi;
 - f) statūtu grozīšanai piemērojamo procedūru; kā arī
 - g) organizācijas darbības izbeigšanai vai apvienošanai ar citu bezpeļņas organizāciju piemērojamās procedūras.
3. Bezpeļņas organizācijām savos statūtos vai gada pārskatos var pieprasīt atklāt un publiskot papildu informāciju par to darbībām, funkcionēšanu, pārvaldes struktūru locekļiem, to pārstāvjiem un finansēšanu ciktāl tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu vispārējas nozīmes mērķi, ņemot vērā organizācijas mērķus un darbības.

12. pants

Juridiskas personas statuss

1. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācija to teritorijā var brīvi izlemt, vai iegūt juridiskas personas statusu, neraugoties uz to, ka dalībvalstis var noteikt, kurām organizācijas formām ir juridiskas personas statuss.
2. Ja bezpeļņas organizācija ir ieguvusi juridiskas personas statusu, dalībvalstis nodrošina, ka organizācijas juridiskās personas statusu var skaidri atšķirt no to biedru, dibinātāju vai citu ar šādu organizāciju saistītu juridisku personu statusa.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā reģistrācija vai dibināšanas akta pabeigšana ir pietiekama, lai bezpeļņas organizācijas iegūtu juridiskas personas statusu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka iepriekšēja atļauja nekad nav priekšnoteikums tam, lai bezpeļņas organizācija iegūtu juridiskas personas statusu un īstenotu savu tiesībspēju un rīcībspēju.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka tādu fizisku vai juridisku personu grupas, kuras sadarbojas un nav centušās iegūt juridiskas personas statusu, netiek uzskatītas par bezpeļņas organizāciju ar juridiskas personas statusu tikai tādēļ, lai uz tām attiecinātu valsts tiesību aktus, noteikumus vai administratīvo praksi un tādējādi reglamentētu vai ietekmētu to darījumus, finansēšanu un pārrobežu darbības, ja vien nav pamata uzskatīt, ka bezpeļņas organizācija ir noziedzīga grupa saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

13. pants

Reģistrācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka oficiāla reģistrācija nav priekšnoteikums tam, lai to teritorijā dibinātu bezpeļņas organizāciju, nedz arī šķērslis tajā iedibinātu bezpeļņas organizāciju darbībai.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizāciju reģistrācijas procedūras to teritorijā ir pieejamas, lietotājdraudzīgas un pārredzamas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka formalitātes, ko piemēro to teritorijā iedibinātu bezpeļņas organizāciju reģistrācijai, kā paredzēts valsts normatīvajos aktos vai administratīvajā praksē, nerada nepamatotu finansiālu un administratīvu slogu. Minētais ietver automātiska apstiprinājuma mehānisma nodrošināšanu, kas ir izmantojams 30 dienu laikā pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, un atturēšanos no pārreģistrācijas un atjaunošanas prasību ieviešanas.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

4. Dalībvalstis nodrošina, ka maksa, ko piemēro bezpeļņas organizāciju reģistrācijai, nepārsniedz ar to saistītās administratīvās izmaksas un nekādā gadījumā nerada nepamatotu finansiālu slogu, ievērojot proporcionalitātes principu.
5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bezpeļņas organizācijas, kas ir iedibinātas to teritorijā, var reģistrēt elektroniski, vienlaikus nodrošinot, ka reģistrācija ir iespējama arī ar neelektroniskiem līdzekļiem.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka personiska ierašanās tiesā vai citā kompetentā valsts iestādē bezpeļņas organizācijas reģistrācijas nolūkā tiek prasīta tikai tad, ja tas nepieciešams, lai noteiktu pieteikuma iesniedzēja identitāti.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēji, kas dzīvo citā dalībvalstī vai kuru juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, un kuriem ir jāierodas tiesā vai citā kompetentā valsts iestādē, lai reģistrētu bezpeļņas organizāciju, var to darīt kompetentajā tiesā vai citā kompetentā iestādē dzīvesvietas dalībvalstī un ka šādu ierašanos uzskata par pietiekamu, lai reģistrētos reģistrācijas dalībvalstī.
8. Dalībvalstis uztur reģistrētu bezpeļņas organizāciju datubāzi, kas ir publiski pieejama, tostarp statistikas informāciju par pieņemto un noraidīto pieteikumu skaitu, pienācīgi ņemot vērā datu aizsardzības principus un tiesības uz privātumu.

14. pants

Sabiedriskā labuma statuss

1. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācija, kas ir iedibināta vai reģistrēta kādā Savienības dalībvalstī, var pieteikties, lai to atzītu par tādu, kas dod ieguldījumu sabiedriskā labuma gūšanā, un ka tai var piešķirt attiecīgu statusu, kā paredzēts valsts normatīvajos aktos vai administratīvajā praksē, pamatojoties vienīgi uz tās deklarēto vai faktisko mērķi, struktūru un darbībām, kas saistītas ar statusa piešķiršanas dalībvalsts teritoriju.
2. Dalībvalstis pieņem valsts normatīvos aktus vai administratīvo praksi, kas vajadzīgi, lai bezpeļņas organizācijas varētu atzīt par tādām, kas sniedz sabiedrisko labumu, un piešķirt tām attiecīgu statusu, ja ir izpildīti šādi kumulatīvi nosacījumi:
 - a) organizācijas mērķis un faktiskās darbības ir vērsti uz tāda sabiedriskā labuma mērķa sasniegšanu, kas kalpo sabiedrības vai tās daļas labklājībai un tādējādi veicina sabiedrisko labumu, izņemot gadījumus, kad sabiedriskā labuma sasniegšana paredz sistemātisku un tiešu konkrētu politisko partiju struktūrām izdevīgu rīcību. Par vērstiem uz sabiedrisko labumu cita starpā uzskata šādus mērķus:
 - i) mākslas, kultūras vai vēstures objektu saglabāšana;
 - ii) vides aizsardzība un klimata pārmaiņas;
 - iii) veicināt un aizsargāt pamattiesības un Savienības vērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un jebkādas diskriminācijas izskaušanu dzimuma, rases, etniskās piederības, reliģijas, invaliditātes, dzimumorientācijas vai jebkādu citu iemeslu dēļ;
 - iv) sociālais taisnīgums, sociālā iekļaušana un nabadzība, tostarp nabadzības novēršana vai mazināšana;
 - v) humanitārais atbalsts un humānā palīdzība, tostarp katastrofu seku likvidēšana;
 - vi) attīstības palīdzība vai attīstības sadarbība;
 - vii) aizsardzība, palīdzība un atbalsts neaizsargātām iedzīvotāju grupām, tostarp bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem, personām ar invaliditāti, personām, kas meklē vai gūst labumu no starptautiskās aizsardzības, un bezpajumtniekiem;
 - viii) dzīvnieku aizsardzība;
 - ix) zinātne, pētniecība un inovācija;
 - x) izglītība, apmācība un jauniešu iesaiste;
 - xi) veselības un labklājības veicināšana un aizsardzība, tostarp medicīniskās aprūpes sniegšana;

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

- xii) patērētāju tiesību aizsardzība;
 - xiii) amatieru sports un tā popularizēšana;
- b) pārpalikums no jebkuras saimnieciskas vai citas ienākumus nesošas darbības, ko radījusi bezpeļņas organizācija, tiek izmantots vienīgi, lai veicinātu organizācijas sabiedriskā labuma mērķus;
- c) bezpeļņas organizāciju darbības izbeigšanas gadījumā tiesību aktos paredzētie aizsardzības pasākumi garantē, ka visi aktīvi arī turpmāk kalpo sabiedriskā labuma mērķiem;
- d) organizācijas vadības struktūru locekļi, kas nav tās darbinieki, nav tiesīgi saņemt atlīdzību, kas pārsniedz atbilstīgu piemaksu saistībā ar izdevumiem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijai, kas atzīta par tādu, kura sniedz sabiedrisko labumu un kurai ir piešķirts atbilstošs statuss saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi, var šādu statusu atcelt tikai tad, ja kompetentā regulatīvā iestāde ir sniegusi pietiekamus pierādījumus, ka bezpeļņas organizācija vairs neatbilst 2. punktā noteiktajiem nosacījumiem.

15. pants

Darbības pārtraukšana, aizliegšana un izbeigšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas pastāvēšanu var izbeigt tikai ar tās biedru lēmumu vai ar tiesas lēmumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas darbības piespiedu pārtraukšanu, aizliegšanu vai izbeigšanu var izraisīt tikai tādu valsts tiesību aktu pārkāpumi, kurus nevar novērst vai labot.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas darbības piespiedu pārtraukšanu, aizliegšanu un izbeigšanu var izraisīt tikai bankrots, ilgstoša bezdarbība vai nopietns pārkāpums, kas ir pretrunā sabiedriskajai drošībai, kā atzīts Savienības tiesību aktos.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas dibinātāju, direktoru, darbinieku vai biedru individuāli pārkāpumi, nerīkojoties organizācijas vārdā, parasti neizraisa organizācijas darbības piespiedu pārtraukšanu, aizliegšanu un izbeigšanu.
5. Šajā pantā paredzētā aizsardzība attiecas arī uz bezpeļņas organizācijas darbības apturēšanu, ja šādas apturēšanas dēļ var tikt iesaldēti organizācijas darījumi, kas ir pielīdzināms darbības izbeigšanai.

IV NODAĻA

Vienlīdzīga attieksme un mobilitāte

16. pants

Vienlīdzīga attieksme

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pret bezpeļņas organizācijām, kas darbojas to jurisdikcijā un kas ir iedibinātas vai reģistrētas citā dalībvalstī, izturas tāpat kā pret tās jurisdikcijā iedibinātām vai reģistrētām bezpeļņas organizācijām, tostarp attiecībā uz piekļuvi tādiem pakalpojumiem kā banku pakalpojumi, atļauju piešķiršana un — attiecīgā gadījumā — finanšu un nodokļu režīms, uz ko attiecas piemērojami valsts normatīvie akti un administratīvā prakse, kā arī piekļuve finansējumam darbībām, kas notiek dalībvalsts jurisdikcijā vai veicina dalībvalsts sabiedrisko labumu.
2. Piemērojot 1. punktu, dalībvalstis bezpeļņas organizācijām, kas iedibinātas vai reģistrētas citā dalībvalstī, bet darbojas to jurisdikcijā, nedrīkst pieprasīt citus pierādījumus kā vien pierādījumus par bezpeļņas organizācijas statusa iedibināšanu vai reģistrāciju citā dalībvalstī.

17. pants

Princips par attieksmi bez patvaļas

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts noteikumi, kas reglamentē bezpeļņas organizācijas, kuras iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, nerada nepamatotu diskrimināciju, pamatojoties vienīgi uz organizācijas mērķu, darbības jomas vai finansējuma avotu politisko vēlamību.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

18. pants

Pārrobežu mobilitāte un nepārtrauktība

1. Dalībvalstis likvidē visus šķēršļus, kas ietekmē citā dalībvalstī iedibinātu vai reģistrētu bezpeļņas organizāciju tiesību īstenošanu veikt uzņēmējdarbību, pakalpojumu brīvu apriti un kapitāla brīvu apriti to teritorijā. Tas neskar dalībvalstu prerogatīvu pieprasīt, lai bezpeļņas organizācijai tiktu piešķirts oficiāls statuss, ka organizācija ir ieguvusi juridiskas personas statusu vai ir iekļauta valsts reģistrā saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā ir iedibināta un/vai vēlas darboties.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bezpeļņas organizācijai, kas ir reģistrēta citā dalībvalstī, ir tiesības:
 - a) pārcelt savu juridisko adresi uz tās teritoriju, nedibinot vai neveidojot jaunu juridisku personu;
 - b) piekļūt vienkāršotai reģistrācijas procedūrai, kura ietver tādas informācijas un dokumentu atzišanu, ko bezpeļņas organizācija jau ir sniegusi dalībvalstij, kurā tā iepriekš reģistrēta.

19. pants

Pārrobežu reorganizācija un apvienošanās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā iedibinātu vai reģistrētu bezpeļņas organizāciju var pārveidot citā bezpeļņas organizācijā vai tā var apvienoties ar citu bezpeļņas organizāciju, kas ir iedibināta vai reģistrēta citā dalībvalstī, bez tā, ka šādas apvienošanās vai pārveidošanas dēļ tiek netīši pārtrauktas, aizliegtas vai izbeigtas organizācijas darbības.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētās pārveidošanas vai apvienošanas gadījumā bezpeļņas organizācija, kas tiek pārveidota vai apvienota, var brīvi izveidot biroju vai veikt darījumus galamērķa dalībvalstī.
3. Dalībvalstis nosaka pārveidotās vai apvienotās organizācijas juridisko formu, pamatojoties uz līdzvērtības principu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja bezpeļņas organizācija, ko izveido 1. punktā minētās pārveidošanas vai apvienošanas procesā, neievēro nosacījumus un prasības, kuras noteiktas uzņēmējas dalībvalsts normatīvajos aktos vai administratīvajā praksē, bezpeļņas organizācijai nosaka saprātīgu termiņu pasākumu veikšanai, kas vajadzīgi, lai novērstu konstatētos trūkumus.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka ne pārrobežu pārveidošana, ne apvienošana neapdraud darba ņēmēju vai arodbiedrību tiesības vai darba apstākļus. Tās nodrošina, ka saskaņā ar piemērojamajiem koplīgumiem un valsts un Savienības tiesību aktiem tiek turpināta darba devēju pienākumu izpilde attiecībā uz darba ņēmējiem un kreditoriem, kā arī pienācīgi tiek informēti darba ņēmēji, brīvprātīgie, arodbiedrības un darba ņēmēju pārstāvji un ar viņiem tiek rīkotas pienācīgas apspriedes. Vajadzības gadījumā tiek ievēroti un saglabāti koplīgumi un darba ņēmēju pārstāvības tiesības valdes līmenī.

V nodaļa**Finansēšana**

20. pants

Līdzekļu vākšana un brīva aktīvu izmantošana

1. Dalībvalstis novērš visus šķēršļus, kas ietekmē to teritorijā iedibināto, reģistrēto vai darījumus veicošu bezpeļņas organizāciju spēju pieprasīt, saņemt, atsavināt vai ziedot jebkārus resursus, tostarp finanšu, natūrā un materiālos resursus, vai lūgt vai saņemt cilvēkresursus no jebkura avota, tostarp no valsts, ārvalstu vai starptautiskām struktūrām, neatkarīgi no tā, vai tās ir publiskas struktūras, privātpersonas vai privātas struktūras.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts normatīvie akti vai administratīvā prakse nerada atšķirīgu attieksmi pret bezpeļņas organizācijām, pamatojoties uz to finansējuma avotiem vai mērķiem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijām ir tiesības uz īpašumu un aktīviem, kā arī tiesības brīvi rīkoties ar tiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ko piemēro līdzīgām struktūrām to jurisdikcijā.
4. Dalībvalstis līdz minimumam samazina administratīvo slogu attiecībā uz aktīvu pārrobežu izvietojumu un dod iespēju bezpeļņas organizācijām gūt peļņu, lai to ieguldītu labdarības projektos.

21. pants

Publiskais finansējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskais finansējums tiek darīts pieejams un piešķirts bezpeļņas organizācijām, izmantojot skaidras un pārredzamas procedūras bez diskriminācijas.
2. Šā panta 1. punktu piemēro arī Savienības finansējumam, ko dalībvalstis izmaksā saskaņā ar dalītās pārvaldības shēmu, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1060 noteikumus (*).

22. pants

Pārrobežu finansējums

1. Saskaņā ar Savienības noteikumiem par kapitāla brīvu apriti dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas, kas ir iedibinātas, reģistrētas vai veic darbību to teritorijā, neatrodas neizdevīgākā situācijā, pieprasot vai saņemot finansējumu no fiziskām vai juridiskām personām, kas pastāvīgi uzturas vai ir iedibinātas Savienībā vai EEZ ārpus to teritorijas.
2. Saskaņā ar Savienības noteikumiem par kapitāla brīvu apriti dalībvalstis nodrošina, ka fiziskas vai juridiskas personas neatrodas neizdevīgākā situācijā, sniedzot finansējumu bezpeļņas organizācijām, kas iedibinātas, reģistrētas vai veic darbību ārpus to teritorijas.

23. pants

Saimnieciskā darbība

Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas, kas ir iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, var brīvi iesaistīties jebkādā likumīgā saimnieciskā, darījumdarbības vai komerciālā darbībā ar noteikumu, ka šādas darbības tieši vai netieši atbalsta to bezpeļņas mērķus, ievērojot licencēšanas vai regulatīvās prasības, kas parasti piemērojamas attiecīgajām darbībām saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi.

24. pants

Ziņošana un pārredzamība attiecībā uz finansēšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņošanas un pārredzamības pienākumi, kas bezpeļņas organizācijām piemērojami saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi, nav nevajadzīgi apgrūtinājoši un ir samērīgi ar organizācijas lielumu un darbības jomu, ņemot vērā tās aktīvu vērtību un ienākumus.
2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ziņošanas un pārredzamības pienākumi, kas bezpeļņas organizācijām piemērojami saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas jomā, tostarp tiem, kas īsteno Savienības un starptautiskās saistības, ir balstīti uz mērķtiecīgu un atjauninātu uz risku balstītu attiecīgās nozares un organizāciju novērtējumu un nerada nesamērīgas prasības vai nepamatoti neierobežo bezpeļņas organizāciju piekļuvi finanšu pakalpojumiem.
3. Saskaņā ar 11. panta 3. punktu bezpeļņas organizācijas katru gadu ziņo par saviem pārskatiem un šos ziņojumus publisko. Minētajos ziņojumos ietver informāciju par iepriekšējā kalendārajā gadā saņemto finansējumu, par finansējuma izcelsmi un apmēru, kredītiem, aizdevumiem un ziedojumiem vai nekompensētiem skaidras naudas līdzekļiem, vai saņemtu īpašumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regula (ES) 2021/1060, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņošanas un pārredzamības pienākumi, kas bezpeļņas organizācijām piemērojami saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi, nerada atšķirīgu attieksmi pret šādām organizācijām vai nekādā veidā neierobežo to tiesības un pienākumus, pamatojoties uz organizācijas finansējuma avotiem, to mērķiem vai darbībām.

VI nodaļa

Konfidencialitāte

25. pants

Dalības konfidencialitāte

1. Ja bezpeļņas organizācijas pamatā ir biedru ieguldījumi, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka informācija, kas attiecas uz biedriem, var būt konfidenciāla.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijai par dalību bezpeļņas organizācijā attiecībā uz biedriem, kas ir fiziskas personas, var piekļūt tikai kompetentās iestādes, ja šāda piekļuve ir nepieciešama kriminālizmeklēšanai attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem var piemērot brīvības atņemšanas sodu, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, un ja tas tiek prasīts ar neatkarīgas tiesas nolēmumu.

26. pants

Konfidenciāla un sensitīva informācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts normatīvie akti vai administratīvā prakse neuzliek pienākumu bezpeļņas organizācijām, kas iedibinātas, reģistrētas vai veic darbību to teritorijā, publiskot konfidenciālu un sensitīvu informāciju, piemēram, personas datus par organizācijas darbiniekiem, brīvprātīgajiem, biedriem, dibinātājiem vai līdzekļu devējiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijām, kas ir iedibinātas, reģistrētas vai veic darbību to teritorijā, ir pieejami efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai novērstu to konfidenciālās vai sensitīvās informācijas nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu vai saņemtu kompensāciju par to.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka aizsardzība pret bezpeļņas organizāciju konfidenciālas vai sensitīvas informācijas nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu vai izpaušanu saskaņā ar šo pantu tiek piemērota attiecībā uz inspekcijām, revīzijām un jebkurām citām uzraudzības darbībām, ko veic kompetentas iestādes.

27. pants

Novērošana

Dalībvalstis nodrošina, ka bezpeļņas organizācijas netiek pakļautas nepamatotai un nesamērīgai novērošanai, jo īpaši attiecībā uz pašu organizāciju vai organizācijas dibinātāju, tās pārvaldes struktūru locekļu, citu biedru, personāla, brīvprātīgo, līdzekļu devēju vai citu ar to saistītu privātu personu darījumiem vai paziņojumiem, ja vien tas nav pamatoti sabiedriskās drošības nolūkos.

VII nodaļa

Nobeiguma noteikumi

28. pants

Labvēlīgāks režīms un aizsardzības līmeņa nepazemināšanas klauzula

1. Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas nodrošina labvēlīgāku attieksmi pret bezpeļņas organizācijām, kas iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, nekā noteikts šajā direktīvā.

2. Šīs direktīvas īstenošana nerada nekādu pamatu mazināt aizsardzības līmeni, ko jau paredz valstu, Savienības vai starptautiskie tiesību akti, tostarp attiecībā uz pamattiesībām, jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.

29. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz ... [1 gads pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Ceturtdiena, 2022. gada 17. februāris

2. Dalībvalstis savlaicīgi, pārredzami un jēgpilni apspriežas ar bezpeļņas organizācijām, kas jau iedibinātas, reģistrētas vai darbojas to teritorijā, par šīs direktīvas noteikumu transponēšanu un īstenošanu.

30. pants

Ziņošana, novērtēšana un pārskatīšana

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu. Pamatojoties uz sniegto informāciju, Komisija ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc transponēšanas termiņa beigām iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu.

2. Komisija, ņemot vērā saskaņā ar 1. punktu iesniegto ziņojumu, ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc transponēšanas termiņa beigām iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to valsts tiesību aktu ietekmi, ar ko transponē šo direktīvu. Ziņojumā tiek novērtēts veids, kādā direktīva ir darbojusies, un apsvērta vajadzība veikt papildu pasākumus, tostarp, nepieciešamības gadījumā pieņemt grozījumus, lai turpinātu to valsts tiesību aktu saskaņošanu, kurus piemēro bezpeļņas organizācijām.

3. Komisija iepriekš 1. un 2. punktā minētos ziņojumus publisko un dara viegli pieejamus.

31. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
